KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2014,

Kiinan kansantasavallasta, Intiasta ja Vietnamista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn päättämisestä

(2014/918/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 ([1]) ja erityisesti sen 14 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. **MENETTELY**

1.1 VIREILLEPANO

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 19 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 597/2009, jäljempänä 'perusasetus', 10 artiklan nojalla vireille tukien vastaisen tutkimuksen, joka koski Kiinan kansantasavallasta, Intiasta ja Vietnamista, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia unioniin. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille eurooppalaisen järjestön European Man-made Fibres Association (CIRFS), jäljempänä 'valituksen tekijä', 4 päivänä marraskuuta 2013 seitsemän tuottajan puolesta tekemän valituksen perusteella. Valituksen tekijän osuus polyesterikatkokuitujen kokonaistuotannosta unionista oli yli 70 prosenttia. Valituksessa esitetty alustava näyttö tuetusta tuonnista ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta oli riittävä tutkimuksen vireillepanoa varten.

(3) Ennen menettelyn vireillepanoa komissio ilmoitti perusasetuksen 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti Kiinan kansantasavallan viranomaisille, Intian viranomaisille ja Vietnamin viranomaisille saaneensa asianmukaisesti asiakirjanäytöllä vahvistetun valituksen, jossa väitetään, että näistä maista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuettu tuonti aiheuttaa merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Kyseisiä viranomaisia kehotettiin aloittamaan yksilölliset neuvottelut valituksen sisällön selvittämiseksi ja molemminpuolisesti tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi.

Kiinan kansantasavalta

(4) Kiinan viranomaiset eivät hyväksyneet neuvottelutarjousta ja vetosivat valituksen jättöpäivää koskevaan väärinymmärrykseen. Kiinan viranomaiset kuitenkin toimittivat valitukseen sisältyvien väitteiden osalta huomautuksia siitä, että järjestelmät eivät mahdollistaneet tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa.

Intia

(5) Intian viranomaiset hyväksyivät neuvottelutarjouksen ja neuvotteluja käytiin. Neuvottelujen aikana ei päästy molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun. Intian viranomaisten esittämät huomautukset valituksessa luetelluista järjestelmistä otettiin kuitenkin asianmukaisesti huomioon.

Vietnam

(6) Vietnamin viranomaiset hyväksyivät neuvottelutarjouksen ja neuvotteluja käytiin. Neuvottelujen aikana ei päästy molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun. Vietnamin viranomaisten esittämät huomautukset valituksessa luetelluista järjestelmistä otettiin kuitenkin asianmukaisesti huomioon.

([1]) EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93.
([2]) Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta, Intiasta ja Vietnamista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C 372, 19.12.2013, s. 31).

1.2 ASIANOMAISET OSAPUOLET

(7) Vireillepanoilmoituksessa komissio pyysi asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti nimenomaisesti tutkimuksen vireillepanosta valituksen tekijöille, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille ja Kiinan, Intian ja Vietnamin viranomaisille, tiedossa oleville tuojille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, kauppiaille sekä järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.

(8) Asianomaisilla osapuolilla oli tilaisuus esittää huomautuksensa tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää saada tulla komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kuulemiksi.

a) Otanta

(9) Koska vientiä harjoittavia tuottajia, unionin tuottajia ja etuyhteydettömiä tuojia oli ilmeisen runsaasti, kaikkia tiedossa olevia vientiä harjoittavia tuottajia ja etuyhteydettömiä tuojia pyydettiin ilmoittautumaan komissiolle ja toimittamaan vireillepanoilmoituksen mukaisesti perustiedot polyesterikatkokuituihin liittyvästä liiketoiminnastaan 1 päivän lokakuuta 2012 ja 30 päivän syyskuuta 2013 väliseltä ajalta. Tätä tietoa pyydettiin perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti, jotta komissio voisi päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen. Myös Kiinan, Intian ja Vietnamin viranomaisia kuultiin.

Unionin tuottajia koskeva otanta

(10) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessaan, että se oli alustavasti valinnut otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi otoksen polyesterikatkokuitujen myynti- ja tuotantomäärien perusteella tutkimusajanjaksolla ja otti huomioon maantieteellisen jakauman. Otokseen valittiin neljä unionin tuottajaa. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus polyesterikatkokuitujen kokonaistuotannosta unionissa oli 54 prosenttia.

(11) Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa alustavasta otoksesta. Huomautuksia ei esitetty. Otos on unionin tuotannonalaa edustava.

Tuojien otanta

(12) Päättääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa esitetyt tiedot.

(13) Kahdeksan etuyhteydetöntä tuojaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolmen etuyhteydettömän tuojan alustavan otoksen suurimman unioniin suuntautuvan tuonnin määrän perusteella. Kaikkia asianomaisia tiedossa olevia tuojia kuultiin otoksen valinnasta perusasetuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(14) Yksi otokseen valituista tuojista vetäytyi otoksesta ja ilmoitti komissiolle, että se ei aio toimittaa vastausta kyselylomakkeeseen. Tämän jälkeen komissio päätti olla soveltamatta otantaa, koska jäljellä (otoksen ulkopuolella) oli niin vähän tuojia, ja niitä kaikkia pyydettiin toimittamaan vastaus kyselylomakkeeseen. Kaksi yritystä, jotka sekä tuovat että käyttävät tarkasteltavana olevaa tuotetta, ei halunnut toimia yhteistyössä tuojina vaan käyttäjinä. Jäljellä olevasta viidestä etuyhteydettömästä tuojasta neljältä saatiin kyselylomakevastaus.

Kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

(15) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi kaikkia Kiinassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Kiinan edustustoa Euroopan unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(16) Alustavassa vaiheessa 23 vientiä harjoittavaa tuottajaa/tuottajaryhmää toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio ehdotti näiltä vientiä harjoittavilta tuottajilta/tuottajaryhmiltä saatujen tietojen perusteella ja perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti alustavasti viiden yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan/tuottajaryhmän otosta tutkimusajanjaksolla unioniin suuntautuneen viennin suurimman määrän perusteella. Kaksi muuta kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa/tuottajaryhmää toimitti pyydetyt tiedot myöhemmässä vaiheessa. Nämä kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa/tuottajaryhmää eivät kuitenkaan olleet kooltaan sellaisia, että ne olisivat muuttaneet otosta, jos ne olisivat toimittaneet pyydetyt tiedot määräajassa.

(17) Kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa/tuottajaryhmää pyysi, että otos valittaisiin polyesterikatkokuitujen tuotantoon käytettyjen raaka-aineiden perusteella. Ne väittivät, että otokseen olisi valittava sama määrä sellaisia polyesterikatkokuitujen tuottajia, jotka käyttävät puhdistettua tereftaalihappoa/monoeteeniglykolia, jäljempänä 'PTA/MEG', ja sellaisia, jotka käyttävät PET-rouhetta. Ne väittivät vielä, että tuotantoprosessit ovat erilaiset käytetyn raaka-aineen mukaan ja että eri raaka-aineita käyttävät tuottajat eivät kilpaile samoilla markkinoilla. Lisäksi väitettiin, että polyesterikatkokuitujen tuottajat, jotka eivät käytä PTA/MEG:tä raaka-aineena, eivät saa etua valituksessa kuvatusta PTA/MEG:n tarjoamisesta riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan.

(18) Komissio valitsi otoksen perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti unioniin tutkimusajanjaksolla suuntautuneen suurimman vientimäärän mukaan. Otoksessa otettiin myös huomioon se seikka, että kaikki kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät ehkä käytä joitakin järjestelmistä. Lisäksi on syytä huomata, että otokseen sisältyy yrityksiä, jotka käyttävät molempia tuotantoprosesseja.

(19) Pelkästään tuotantoprosessin tyypin käyttäminen perustana otoksen valinnassa vaarantaisi tutkimuksen tuloksen, koska oletuksena olisi, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavia tukia havaittaisiin vain niiden tuottajien osalta, jotka käyttävät PTA/MEG:tä raaka-aineena, muttei niiden osalta, jotka käyttävät PET-rouhetta. Lisäksi katsottiin, että tällainen valintaperuste olisi mielivaltainen, koska sen perusteella valittu otos, jossa on yhtä monta yritystä, ei olisi edustava unioniin suuntautuvan viennin osalta perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja tämän vuoksi pyyntö hylättiin.

(20) Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja/tuottajaryhmä väitti, että otoksen valinnan pitäisi perustua viennin arvoon eikä vientimäärään, ja pyysi, että se sisällytettäisiin otokseen. Otoksen valinta viennin arvon perusteella ei johtaisi edustavuuteen eikä objektiivisiin tuloksiin, koska tuet saattaisivat vääristää hintoja. Komissio valitsi otokseen viisi vientimäärältään suurinta vientiä harjoittavaa tuottajaa/tuottajaryhmää, joiden osuus yhteistyössä toimineiden kiinalaisten viejien unioniin suuntautuvan viennin kokonaismäärästä oli 53 prosenttia. Tätä pidetään suurimpana edustavana vientimääränä, joka voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tämän vuoksi kyseinen väite hylättiin.

(21) Sama osapuoli väitti, että sen raaka-aine koostui kokonaan kierrätetystä tekstiilijätteestä eikä se saanut mitään tukia, jotka saattaisivat liittyä PTA/MEG:n käyttöön. Osapuoli väitti vielä, että siihen ei pitäisi soveltaa mitään tukimarginaalia, joka oli laskettu yrityksille, jotka käyttävät PTA/MEG:tä raaka-aineenaan. Kuten 18 kappaleessa selitettiin, otoksessa otettiin huomioon se seikka, että kaikki kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät ehkä käytä joitakin järjestelmistä. Näin ollen tämä pyyntö hylättiin.

(22) Lopulliseksi otokseksi vahvistettiin näin ollen 16 kappaleessa kuvattu viiden vientiä harjoittavan tuottajan alustava otos.

(23) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä kyseenalaisti komission soveltaman otantamenetelmän. Se epäili 16 kappaleessa mainittujen 23:n yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan/tuottajaryhmän edustavuutta suhteessa Kiinasta unioniin vietyjen polyesterikatkokuitujen kokonaismäärään. Lisäksi se katsoi, että viidestä yrityksestä koostuva otos ei ole riittävä, kun otetaan huomioon, että väitteen mukaan Kiinassa on 150 polyesterikatkokuitujen tuottajaa. Se väitti vielä, että otannassa ei ollut otettu huomioon kiinalaisten tuottajien maantieteellistä jakaumaa eikä niiden kiinalaisten tuottajien osuutta, jotka käyttävät erilaisia tuotantoprosesseja. Valituksen tekijä väitti myös, että komissio ei ole ilmoittanut otokseen valittujen kiinalaisten yritysten tuottaman polyesterikatkokuidun määrää, ja pohti, onko tuotantomäärä edustava suhteessa Kiinassa tuotetun polyesterikatkokuidun kokonaismäärään.

(24) Yhteistyössä toimineiden 23:n kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan/tuottajaryhmän tuonnin osuus Kiinasta tulevan tuonnin kokonaismäärästä oli 83 prosenttia, minkä vuoksi yhteistyössä toimimisen astetta pidettiin korkeana. Kuten 16 kappaleessa mainittiin, komissio valitsi perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti viiden yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan/tuottajaryhmän otoksen tutkimusajanjaksolla unioniin suuntautuneen viennin suurimman määrän perusteella. Tällä perusteella otosta pidettiin edustavana. Valittuja yrityksiä pyydettiin täyttämään kyselylomake kokonaan. Vientiä harjoittavia tuottajia, jotka eivät halua toimia yhteistyössä tutkimuksessa, ei edes voida valita otokseen, koska komissio pyrkii tekemään päätelmät niiden tietojen perusteella, jotka kerätään yhteistyössä toimineiden tuottajien kyselylomakevastauksista ja todennetaan paikan päällä tehtävässä tarkastuksessa.

(25) Mitä tulee vientiä harjoittavien tuottajien otoksen valintaan tuottajien maantieteellisen jakauman perusteella, valituksen tekijä ei esittänyt väitteensä tueksi mitään näyttöä. Valituksen tekijä ei varsinkaan selittänyt, miksi maantieteelliseen jakaumaan perustuva otos olisi ollut perusasetuksen 27 artiklan mukainen, koska kyseisessä artiklassa säädetään mahdollisuudesta valita otos suurimman vientimäärän perusteella.

(26) Väitteestä, jonka mukaan otoksessa ei otettu huomioon niiden kiinalaisten tuottajien osuuksia, jotka käyttävät eri tuotantoprosesseja, on syytä muistaa, että otokseen sisältyy yrityksiä, jotka käyttävät molempia tuotantoprosesseja (ks. 18 kappale). Suurimmat kiinalaiset viejät käyttävät lisäksi PTA/MEG:tä tuottaakseen polyesterikatkokuitua unionin markkinoille.

(27) Valituksen tekijä viittaa tuotantoon eikä unioniin suuntautuvaan vientiin, mutta on huomattava, että komission ei tarvitse esittää otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien/tuottajaryhmien tuottaman polyesterikatkokuidun määrää, koska tässä menettelyssä on tarkoitus arvioida tukea suhteessa Kiinassa tuotetun ja unioniin viedyn polyesterikatkokuidun määrään.

(28) Sen vuoksi kaikki valituksen tekijän otokseen liittyvästä menetelmästä esittämät väitteet hylättiin.

Intialaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

(29) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi kaikkia Intiassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Intian edustustoa Euroopan unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(30) Kahdeksan intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti neljän yrityksen otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Perusasetuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja Intian viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei esitetty.

(31) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä toi esiin, että Intiassa on 17 polyesterikatkokuidun tuottajaa, ja epäili, oliko neljän vientiä harjoittavan tuottajan otos edustava. Komissio vahvistaa, että neljän intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan otosta pidettiin edustavana, koska niiden osuus Intiasta unioniin suuntautuneesta kokonaisviennistä tutkimusajanjaksolla oli noin 90 prosenttia.

Vietnamilaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

(32) Komissio pyysi kaikki tiedossa olevia vientiä harjoittavia tuottajia Vietnamissa toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Vietnamin edustustoa Euroopan unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(33) Viisi vietnamilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen, mutta yhdellä näistä yrityksistä ei ollut lainkaan vientimyyntiä unioniin tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi komissio päätti olla tutkimatta tätä yritystä. Jäljellä olevien vientiä harjoittavien tuottajien vähäisen määrän vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

(34) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä huomautti, että Vietnamin osalta kyselylomakevastaukset saatiin kolmelta neljästä vientiä harjoittavasta tuottajasta ja että komission olisi pitänyt pyrkiä samaan kattavuuteen myös Kiinan ja Intian osalta. Komissio toi esiin, että tuotannonalan tilanne oli varsin erilainen Vietnamissa yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien erittäin vähäisen määrän (siis kolme) vuoksi, kun taas Kiinassa ja Intiassa vientiä harjoittavia tuottajia on merkittävä määrä. Näin ollen otanta oli tarpeen vain näiden kahden jälkimmäisen maan osalta. Komissio selvensi lisäksi, että kolmen yhteistyössä toimineen ja tutkimuksen kohteena olleen vientiä harjoittavan vietnamilaisen vientiä harjoittavan tuottajan osuus Vietnamista unioniin suuntautuvan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kokonaismäärästä oli yli 99 prosenttia.

b) Yksilöllinen tarkastelu

(35) Kolme kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa/tuottajaryhmää pyysi perusasetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaista yksilöllistä tarkastelua. Kun otetaan huomioon yksilöllistä tarkastelua koskevien pyyntöjen määrä ja kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otoksen koko, näiden pyyntöjen tutkiminen olisi ollut kohtuuttoman työlästä. Tämän vuoksi nämä pyynnöt hylättiin.

(36) Yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja pyysi perusasetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaista yksilöllistä tarkastelua. Tätä tarkastelua koskeva pyyntö hyväksyttiin. Erityisesti katsottiin, että tässä tapauksessa yksilöllinen tarkastelu ei olisi kohtuuttoman työlästä eikä estäisi tutkimuksen loppuun saattamista ajoissa.

c) Vastaukset kyselylomakkeeseen

(37) Komissio lähetti kyselylomakkeet Kiinan edustajille (mukaan luettuna erityislomakkeet pankeille sekä PTA:n ja MEG:n tuottajille), Intian edustajille (mukaan luettuna erityislomakkeet pankeille) sekä Vietnamin edustajille (mukaan luettuna erityislomakkeet pankeille sekä PTA:n ja MEG:n tuottajille). Lisäksi komissio lähetti lomakkeet viidelle kiinalaiselle otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle, viidelle (neljälle otokseen valitulle ja yhdelle otoksen ulkopuoliselle) intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, neljälle vietnamilaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, neljälle unionin tuottajalle, viidelle etuyhteydettömälle tuojalle sekä 105 käyttäjälle.

(38) Kiinasta vastauksia saatiin Kiinan viranomaisilta (kauppaministeriö) ja viideltä kiinalaiselta otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta/tuottajaryhmältä. Intiasta vastauksia saatiin Intian viranomaisilta (kauppa- ja teollisuusministeriö), neljältä otokseen valitulta intialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä yksilöllistä tarkastelua pyytäneeltä intialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta. Vietnamista vastauksia saatiin Vietnamin viranomaisilta (Vietnamin kilpailuviranomainen, teollisuus- ja kauppaministeriö sekä eri pankit). Yksi vientiä harjoittava tuottaja, jonka unioniin suuntautuvan viennin määrä oli erittäin vähäinen, peruutti yhteistyötarjouksensa eikä vastannut kyselylomakkeeseen. Vastauksia saatiin kolmelta muulta vietnamilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta (joista kaksi kuului samaan ryhmään). Lisäksi vastauksia saatiin neljältä unionin tuottajalta, neljältä etuyhteydettömältä tuojalta ja 12 käyttäjältä.

(39) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä huomautti, että lähetettyjen kyselylomakkeiden lukumäärä ei vaikuta oikeasuhteiselta, kun otetaan huomioon toisaalta otokseen valituille unionin tuottajille ja toisaalta tuojille ja käyttäjille lähetetyt lomakkeet. Ensinnäkin yhdelle talouden toimijoiden ryhmälle (unionin tuottajille, vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille tai käyttäjille) lähetettyjen lomakkeiden lukumäärä ei osoita painoarvoa, jonka komissio antaa ryhmän tilanteelle. Ainoana tavoitteena on saada oikeantasoista tietoa oikea määrä, jotta voidaan tehdä mahdollisimman hyvä analyysi tuesta, vahingosta ja unionin edusta.

(40) Tässä tapauksessa komissio lähetti lomakkeet neljälle otokseen valitulle unionin tuottajalle, viidelle otokseen valitulle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, viidelle intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, neljälle vietnamilaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, viidelle tuojalle, kaikille tiedossa oleville käyttäjille sekä niille käyttäjille, jotka olivat ilmoittautuneet. Perusasetuksen 27 artiklassa ei säädetä käyttäjiä koskevasta otannasta. Kaupan suojatoimenpiteitä koskevista tutkimuksista tähän mennessä saadut kokemukset osoittavat lisäksi, että tietyissä tapauksissa voidaan käytettävissä olevien tietojen perusteella ottaa yhteyttä useisiin käyttäjiin, mutta näistä yleensä vain harvat ovat valmiita vastaamaan kyselylomakkeeseen. Sen vuoksi komissio pyrki tässäkin tapauksessa aktiivisesti löytämään maksimimäärän yhteistyöhalukkaita käyttäjiä.

d) Tarkastuskäynnit

(41) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tuetun tuonnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 26 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien valtion viranomaisten ja rahoituslaitosten sekä yritysten toimitiloihin:

Kiinan viranomaiset

— Kiinan kauppaministeriö, Beijing, Kiina

Intian viranomaiset

— Kauppa- ja teollisuusministeriö, New Delhi

Vietnamin viranomaiset

— Vietnamin kilpailuviranomainen, teollisuus- ja kauppaministeriö, Hanoi

— Valtiovarainministeriö, Hanoi (mukaan luettuna tarkastuskäynnit useaan pankkiin)

— Thai Binhin tulliviranomaiset, Thai Binh City, Thai Binh Province

Unionin tuottajat:

— Trevira GmbH, Bobingen, Saksa

— Wellman International Ltd, Kells, Irlanti

— Greenfiber International SA, Buzau, Romania

— Silon s.r.o., Sezimovo Ústí, Tšekki

Tuojat

— Elias Enterprises Limited, Altrincham, Yhdistynyt kuningaskunta

Käyttäjät

— Sandler AG, Schwarzenbach/Saale, Saksa

Vientiä harjoittavat tuottajat Kiinassa

— Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd, Shanghai

— Jiangsu Huaxicun Co, Huaxi Village, Jiangyin

— Jiangsu Xinsu Chemical Fibre Co, Suzhou

— Xiamen Xianglu Chemical Fibre Co, Xiamen

— Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co, Fuyang

Vientiä harjoittavat tuottajat Intiassa

— Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai

— Ganesha Ecosphere Limited, Kanpur

— Indo Rama Synthetics Ltd, Nagpur

— Reliance Industries Limited, Mumbai

— Polyfibre Industries Pvt. Ltd, Mumbai

Vientiä harjoittavat tuottajat Vietnamissa

— Vietnam New Century Polyester Fibre Co Ltd, Halong City

— Thai Binh Polyester Staple Fibre Joint Stock Company, Thai Thuy Town, Thai Binh Province and Hop Than Co. Ltd, Thai Binh City, Thai Binh Province (näistä käytetään yhdessä nimitystä 'Thai Binh Group').

(42) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että useimmat Kiinan tuottajista ovat alueellisesti keskittyneet kaakkoisrannikolla sijaitseviin Jiangsun ja Zhejiangin provinsseihin, eikä yksikään viidestä tarkastuskäynnistä tapahtunut kummassakaan näistä provinsseista. Tältä osin on syytä panna merkille, että Jiangsu Xinsu Chemical Fibre Co ja Jiangsu Huaxicun Co sijaitsevat Jiangsun provinssissa ja Zhejiang Anshun Pettechs Fibre sijaitsee Zhejiangin provinssissa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(43) Lisäksi valituksen tekijä väitti, että kahta suurta kiinalaista tuottajaa — tuotantokapasiteetin mukaan tarkasteltuna — ei ollut sisällytetty otokseen. On muistettava, että kuten 16 ja 18 kappaleessa selitettiin, komissio valitsi otoksen perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti unioniin suuntautuvan viennin määrän perusteella ja valitsi tähän otokseen viisi yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa/tuottajaryhmää, joiden viennin määrä unioniin oli suurin. Pelkästään se, että Kiinassa on muitakin suuria polyesterikatkokuidun tuottajia, ei tee otoksen edustavuutta kyseenalaiseksi.

(44) Valituksen tekijä esitti samanlaisen väitteen Vietnamin osalta ja totesi, että kaksi suurta vietnamilaista polyesterikatkokuidun tuottajaa jätettiin tutkimuksen ulkopuolelle. Kuten komissio selitti 32–34 kappaleessa, tutkimus kattoi kaikki vietnamilaiset tuottajat, jotka veivät polyesterikatkokuitua unioniin, ja kyselylomakkeeseen saatiin vastaukset kolmelta tuottajalta, jotka vastasivat lähes kaikesta polyesterikatkokuidun viennistä unioniin. Se, että Vietnamissa saattaa olla muita suuria polyesterikatkokuidun tuottajia, jotka eivät vie tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin, ei ole merkityksellistä yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien edustavuuden kannalta.

1.3 TUTKIMUSAJANJAKSO JA TARKASTELUJAKSO

(45) Tukea ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2012 ja 30 päivän syyskuuta 2013 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2010 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

(46) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä huomautti tutkimusajanjakson pituudesta, jota se piti lyhyenä ja jonka se näin ollen katsoi "vaikuttaneen haitallisesti" komission päätelmiin. Valituksen tekijä totesi, että 12 kuukauden ajanjaksossa ei oteta huomioon sitä, että unionin tuotannonalalle on väitetysti aiheutunut vahinkoa useiden vuosien ajan. Valituksen tekijä katsoi myös, että valituksessa lueteltuja tukia ei voitu riittävästi analysoida käyttämällä 12 kuukauden tutkimusajanjaksoa.

(47) Vahinkoanalyysin osalta on muistettava, että komissio arvioi vuodet 2010, 2011 ja 2012 sekä tutkimusajanjakson, eikä vain tutkimusajanjakson 12:ta kuukautta, kuten valituksen tekijä totesi. Tuen määrittämisen osalta komissio valitsi harkintavaltaansa käyttäen ja perusasetuksen 5 ja 11 artiklan mukaisesti 12 kuukauden tutkimusajanjakson. Päätelmien ilmoittamiseen asti valituksen tekijä tai mikään muu asianomainen osapuoli ei esittänyt mitään huomautuksia tutkimusajanjakson pituudesta, joka ilmoitettiin vireillepanoilmoituksessa ja kyselylomakkeissa. Komissio katsoo, että 12 kuukauden tutkimusajanjakso on asianmukaisen pituinen, jotta voidaan varmistaa edustavat havainnot tutkimuksessa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

1.4 ILMOITTAMINEN OSAPUOLILLE

(48) Komissio ilmoitti 2 päivänä lokakuuta 2014 kaikille asianomaisille osapuolille niistä oleellisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi päättää menettelyn, ja kehotti asianomaisia osapuolia toimittamaan huomautuksia. Yhdeltä käyttäjien järjestöltä, valituksen tekijältä, yhdeltä kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja sen tytäryhtiöiltä, neljältä intialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, Kiinan viranomaisilta sekä Vietnamin viranomaisilta saatiin huomautuksia. Komissio tarkasteli näitä huomautuksia ja otti ne tarpeen mukaan huomioon.

(49) Käyttäjien järjestöltä saaduissa huomautuksissa käsiteltiin unionin etua, jota ei arvioitu, koska toimenpiteiden käyttöönotolle ei ole perusteita.

2. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

2.1 TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

(50) Tarkasteltavana oleva tuote on karstaamaton, kampaamaton tai muuten kehruuta varten käsittelemätön synteettinen polyesterikatkokuitu, joka on peräisin Kiinan kansantasavallasta, Intiasta tai Vietnamista, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 5503 20 00.

(51) Tarkasteltavana olevaa tuotetta voidaan tuottaa joko käyttämällä PTA:ta (puhdistettua tereftaalihappoa) ja MEG:tä (monoetyleeniglykolia) tai käyttämällä kierrätetyistä PET-pulloista saatua rouhetta uusiopolyesterikatkokuitujen tuottamiseen. Tuotetta käytetään erittäin monenlaisissa sovelluksissa, esimerkiksi vaatteissa, asusteissa ja kalusteissa samoin kuin autoteollisuudessa, hygienia- ja lääketeollisuudessa sekä rakennusteollisuudessa.

2.2 SAMANKALTAINEN TUOTE

(52) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet sekä samat käyttötarkoitukset:

— tarkasteltavana oleva tuote;

— asianomaisten maiden kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tuote; sekä

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tuote.

(53) Komissio päätti, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen samankaltaisia tuotteita perusasetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

2.3 TUOTTEEN MÄÄRITELMÄÄ KOSKEVAT VÄITTEET

2.3.1 **PTA/MEG:stä ja kierrätetyistä PET-pulloista valmistettu polyesterikatkokuitu**

(54) Kaksi viranomaistahoa ja yhden asianomaisen maan vientiä harjoittavia tuottajia edustava järjestö väittivät, että PTA/MEG:stä ja kierrätetyistä PET-pulloista valmistettua polyesterikatkokuitua olisi käsiteltävä kahtena eri tuotteena. Väite perustui käytetyn pääraaka-aineen eroihin, koska tietyntyyppisissä polyesterikatkokuiduissa käytetään PTA/MEG:tä ja toisissa taas kierrätetyistä PET-pulloista saatua rouhetta. Tähän liittyen merkittäviksi eroiksi mainittiin kustannukset ja myyntihinnat. Lisäksi väitettiin, että PTA/MEG:stä tai kierrätetyistä PET-pulloista valmistetun polyesterikatkokuidun laadussa on merkittäviä eroja, jotka vaikuttavat käyttöön ja sovelluksiin.

(55) PTA/MEG:stä valmistettu polyesterikatkokuitu ja kierrätetyistä PET-pulloista valmistettu polyesterikatkokuitu ovat tosiaan kaksi polyesterikatkokuidun eri tuotelajia, jotka kuuluvat polyesterikatkokuidun määritelmän piiriin. Näillä kahdella tuotelajilla on kuitenkin samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja käytännössä samat käyttötarkoitukset. On totta, että kaikki tuotelajit eivät ole keskenään vaihdettavissa, mutta aiemmissa tutkimuksissa ja tässä tutkimuksessa vahvistettiin, että eri tuotelajit ovat ainakin osittain vaihdettavissa keskenään ja niiden käyttötavat ovat päällekkäisiä. Tästä syystä väite hylättiin.

(56) Yksi vientiä harjoittava tuottaja toisti näkemyksensä, jonka mukaan kierrätettyjen PET-pullojen käyttö ja kierrätetyistä PET-pulloista saadun rouheen käyttö edellyttävät erilaista tuotantoprosessia ja kyseessä on kaksi eri raaka-ainetta. Sama osapuoli lisäsi vielä, että kierrätetyistä PET-pulloista tuotettujen polyesterikatkokuitujen kustannukset ja myyntihinnat sekä laatu ovat merkittävästi alemmat kuin ”normaalin polyesterikatkokuidun”. Komissio katsoo edelleen, että raaka-aine — olivatpa kyseessä sitten kierrätetyt PET-pullot tai kierrätetyistä PET-pulloista tehty rouhe — on käytännössä sama. PET-rouheeseen verrattuna PET-pulloja käytettäessä lisävaiheena on pullojen lajittelu ja pesu, jonka jälkeen pulloista tehdään rouhetta. Kaikki myöhemmät tuotantovaiheet ovat samoja. Lisäksi lopputuotteella on samat ominaisuudet, joskin eri laatuluokkia voi esiintyä, kuten tuotevalvontakoodit osoittavat. Eri laatuluokista johtuvat (mahdolliset) hintaerot tulevat näin olleen esiin myös tuotevalvontakoodissa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

2.3.2 **Peruspolyesterikatkokuitu ja erikoispolyesterikatkokuitu**

(57) Yksi viranomaistaho ja neljä vientiä harjoittavaa tuottajaa väittivät, että perus- ja erikoispolyesterikatkokuituja olisi käsiteltävä eri tuotteina niiden tuotantokustannusten, myyntihintojen ja käyttötarkoitusten erojen vuoksi. Lisäksi väitettiin, että unionin tuotannonala keskittyy tuotannossaan erikoispolyesterikatkokuituihin kun taas asianomaiset maat toimittavat pääasiassa peruspolyesterikatkokuituja.

(58) Edellä 57 kohdassa kuvatun väitteen esittäneet viranomaiset ja neljä vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät määritelleet, mitä ne tarkoittavat erikoispolyesterikatkokuiduilla.

(59) Otokseen valittujen unionin tuottajien määrittelemiä erikoispolyesterikatkokuituja ovat polyesterin ja polyetyleenin yhdistelmästä tehdyt polyesterikatkokuidut hygieniatuotteissa käytettäväksi, värjätyt, erikoislujat, paloturvalliset sekä tekniseen käyttöön tarkoitetut polyesterikatkokuidut (kuten rakennusteollisuudessa käytettävät geotekstiilit ja kuitukankaat), polyesterikatkokuidut, jotka on määritetty, kehitetty ja räätälöity yhdessä asiakkaan kanssa tiettyyn käyttötarkoitukseen, sekä autoteollisuudessa käytettävät polyesterikatkokuidut (eritoten autojen näkyvät verhoilut, joiden värin on oltava yhdenmukainen).

(60) Otokseen valittujen unionin tuottajien mukaan vakiopolyesterikatkokuidut kattavat ne polyesterikatkokuidut, joiden eritelmissä on enemmän joustoa.

(61) Polyesterikatkokuitujen erikoislajin ja peruslajin ehdotetun määritelmän mukaisesti molemmilla tuotelajeilla on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet. Eri tyyppien, luokkien tai laatujen olemassaolo ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että niitä voidaan pitää yhtenä tuotteena. Peruspolyesterikatkokuidun mahdolliset käyttötarkoitukset vaikuttavat laajemmilta kuin erikoislajin, mutta erot eivät olleet riittävän suuria, jotta kuidut olisi voitu luokitella kahdeksi eri tuotteeksi. Vaikka polyesterikatkokuidun eri lajeilla on erilaisia ominaisuuksia, jotka vastaavat niiden erityisiä käyttötarkoituksia, niiden fyysiset perusominaisuudet sekä perussovellukset ja -käyttötarkoitukset ovat samat.

(62) Lisäksi on selvennettävä, että tutkimusajanjakson aikana polyesterikatkokuidun erikoislajit eivät olleet unionin tuottajien tuottama peruslaji. Niiden osuus otokseen valittujen unionin tuottajien tuottamista kaikista polyesterikatkokuitujen lajeista oli noin 40 prosenttia niiden oman perus- ja erikoispolyesterikatkokuituja koskevan määritelmän mukaisesti.

(63) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen yksi vientiä harjoittava tuottaja totesi uudelleen, että perus- ja erikoispolyesterikatkokuidut eivät ole samankaltaisia tuotteita eikä niitä näin ollen voida tutkia yhdessä. Sama osapuoli huomautti, että erikoispolyesterikatkokuitujen lajin ja peruspolyesterikatkokuitujen lajin loppukäyttö, tuotantokustannukset ja myyntihinnat ovat erilaiset. Sen vuoksi se katsoi, että komissio oli epäonnistunut, koska se ei ollut tarkastellut näiden erikois- ja peruslajien kustannusten ja myyntihintojen eroja. Osapuolen mukaan oli epäselvää, miten tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantokustannukset ja myyntihinta on määritetty, ja se pyysi komissiota tutkimaan hintojen alittavuutta sen jälkeen, kun nämä erikois- ja peruslajit on erotettu toisistaan.

(64) Komissio vahvistaa, että polyesterikatkokuituja myydään erilaisina tuotelajeina, joita käytetään kehruuta tai kuitukankaita varten. Polyesterikatkokuidut voivat esimerkiksi olla yksi- tai kaksikomponenttisia ja niillä voi olla eri teknisiä eritelmiä (esim. desitex, lujuus, kiilto, laatuluokka). Nämä eri ominaisuudet on otettu huomioon tuotevalvontakoodissa, josta komissio ei saanut mitään huomautuksia. On totta, että perus- ja erikoispolyesterikatkokuidut eivät ole keskenään vaihdettavissa kaikissa mahdollisissa sovelluksissa, mutta eri tuotelajit ovat ainakin osittain vaihdettavissa keskenään ja niiden käyttötavat ovat päällekkäisiä. Näiden tuotelajien fyysiset ja kemialliset ominaisuudet ja käyttötavat ovat käytännössä samat, kuten 61 kappaleessa kuvattiin ja kuten samaa tuotetta koskevissa aiemmissa menettelyissä on vahvistettu. Kaikki tuotelajit perustuvat samoihin raaka-aineisiin (PTA/MEG tai kierrätetty PET), joiden osuus on yli 60 prosenttia tuotantokustannuksista. Raaka-aineeseen voidaan sekoittaa lisäaineita tai lisäkomponentteja kuidun tiettyjen erityisominaisuuksien varmistamiseksi. Tuotevalvontakoodi kattaa raaka-aineiden alkuperän ja muut tekijät, joilla on vaikutusta tuotantokustannuksiin ja myyntihintoihin. Perus- ja erikoispolyesterikatkokuitujen tuotantoprosessissa ei kuitenkaan ole mitään merkittäviä eroja. Tämä voidaan nähdä otokseen valituista unionin tuottajista, joista yksikään ei tuottanut yksinomaan perus- tai erikoispolyesterikatkokuituja. Erikoispolyesterikatkokuiduista ei myöskään vaikuta olevan yhdenmukaista ja yhteisesti sovittua määritelmää. Esimerkiksi jotkin unionin tuottajat pitävät hygieniatuotteissa käytettyä polyesterikatkokuitua (ks. 59 kappale) erikoislajina. Toisaalta useat käyttäjät ja eräs käyttäjien järjestö totesivat, että esimerkiksi kosteuspyyhkeissä käytettävä polyesterikatkokuitu on perustuotelaji, vaikkakin terveys- ja turvallisuussyistä olisi suositeltavampaa, että sitä ei ole tehty kierrätysmateriaalista. Jotkin unionin tuottajat pitävät lisäksi polyesterikatkokuidun lajeja, joilla on tiettyjä asiakaskohtaisia vaatimuksia (esim. tietty värjäys), erikoislajeina, vaikka nämä tuotelajit on saatettu tehdä täysin samassa tuotantoprosessissa ja niillä on samat tuotantokustannukset kuin muilla (perus)lajeilla. Sen vuoksi komissio ei voi käyttää perustana itse tehtyä luokittelua perus- ja erikoislajien välillä, ja näin ollen tämä väite hylätään.

2.3.3 **Tuotteen määritelmästä esitetyt muut väitteet**

(65) Yksi käyttäjä ja yksi käyttäjien järjestö väittivät, että Kiinasta tuotu polyesterikatkokuitu on korkeampilaatuista kuin unionissa tuotettu. Yhden väitteen mukaan Kiinasta tulevat polyesterikatkokuidut eivät sisällä kovia polymeerin paloja. Toisessa väitteessä tuotiin esiin kiinalaisen polyesterikatkokuidun kirkkaus, kun taas unionissa tuotetun polyesterikatkokuidun todettiin sisältävän harmaita sävyjä, koska suurin osa unionissa tuotetusta polyesterikatkokuidusta on valmistettu kierrätetyistä PET-pulloista.

(66) Ensimmäisestä väitteestä, jonka mukaan unionin polyesterikatkokuituun sisältyy kovia polymeerin paloja, ei esitetty mitään näyttöä. Muissa käyttäjien kannanotoissa ja käyttäjille toimitetun kyselylomakkeen vastauksissa on esitetty myös päinvastaista (eli unionin tuottajien tuottama polyesterikatkokuitu on yleensä korkeampilaatuista kuin asianomaisten maiden tuottama).

(67) Kirkkautta koskevasta toisesta väitteestä voidaan todeta, että tutkimuksen aikana toimitetut tiedot vahvistavat, että PTA/MEG:stä valmistettu polyesterikatkokuitu on yleensä kirkkaampaa kuin kierrätetyistä PET-pulloista valmistettu (jos tuotantoprosessin aikana ei lisätä pigmenttiä eikä/tai kirkasteita). Molemmilla polyesterikatkokuidun lajeilla on kuitenkin samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja käytännössä samat käyttötarkoitukset. On myös huomattava, että vahinkoa laskettaessa perusraaka-aine oli yksi tekijöistä, joka otettiin huomioon. Toisin sanoen kierrätetyistä PET-pulloista tehtyä tuotua polyesterikatkokuitua verrattiin vain unionissa tuotettuun kierrätetyistä PET-pulloista tehtyyn polyesterikatkokuituun. Samoin PTA:sta ja MEG:stä tehtyä tuotua polyesterikatkokuitua verrattiin vain unionissa tuotettuun PTA:sta ja MEG:stä tehtyyn polyesterikatkokuituun.

(68) Eräs käyttäjien järjestö, vientiä harjoittava tuottaja ja viranomaistaho väittivät, että jatkokäyttäjät vaativat usein, että tuotteet on valmistettu asianomaisista maista (ja erityisesti Kiinasta) peräisin olevasta polyesterikatkokuidusta.

(69) Tämän väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä eikä tarkempia tietoja syistä, joiden vuoksi käyttäjät vaativat polyesterikatkokuituja asianomaisista kolmesta maasta (jos jatkokäyttäjät todella vaativat tätä).

(70) Käyttäjien järjestö väitti erityisesti, että unionin autoteollisuus hyväksyy ainoastaan Kiinasta peräisin olevan polyesterikatkokuidun.

(71) Se ei kuitenkaan esittänyt näyttöä väitteensä tueksi eikä osoittanut, että unionin autoteollisuus ei voi käyttää unionin tuottajien tuottamaa polyesterikatkokuitua. Todennetut tiedot osoittavat, että unionin tuottajat myyvät merkittäviä määriä polyesterikatkokuitua unionin autoteollisuudelle, mikä on väitteen kanssa ristiriidassa.

(72) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen valmistama polyesterikatkokuitu ja unionin tuottajien valmistama polyesterikatkokuitu, jotka molemmat on tehty kierrätetyistä PET-pulloista, ovat kuitenkin eri tuotteita. Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan mukaan sen polyesterikatkokuitu on tuotettu (pääasiassa) kierrätetyistä PET-pulloista (ei rouheesta), ja se käyttää erilaista tuotantoprosessia ja eri raaka-aineita kuin polyesterikatkokuitujen tuottajat, jotka käyttävät kierrätetyistä PET-pulloista tehtyä rouhetta.

(73) Myös tämä väite hylättiin, koska PET-pullot ja PET-pulloista saatu rouhe (eli rouheeksi murskatut PET-pullot) ovat sama raaka-aine, joskin hieman eri muodossa.

2.3.4 **Päätelmät**

(74) Sen vuoksi pääteltiin, että kaikilla tutkimuksen piiriin kuuluvilla polyesterikatkokuidun lajeilla on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet ja niiden käyttötarkoitukset ovat käytännössä samat.

3. **TUET**

3.1 KIINA

3.1.1 **Yleistä**

(75) Valitukseen sisältyvien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella tutkittiin seuraavia järjestelmiä, joissa Kiinan viranomaiset esitettyjen väitteiden mukaan olivat myöntäneet vientitukea:

A. Valtion omistamien pankkien etuuskohtelun mukainen lainananto polyesterikatkokuitujen tuottajille ja viranomaisten harjoittama valtuuttaminen tai määrääminen yksityisiin pankkeihin nähden

B. Valtion tarjoamat tavarat ja palvelut riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan ja viranomaisten harjoittama valtuuttaminen tai määrääminen yksityisiin tavarantoimittajiin nähden

— Valtion tarjoama PTA ja MEG riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan;

— Valtion tarjoama maa ja maankäyttöoikeudet riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan;

— Valtion tarjoama sähkö;

— Edullisen veden tarjoamiseen liittyvä ohjelma.

C. Tekstiilisektorin kehittämisavustukset ja korkotuet

— Go Global -erityisrahasto;

— Maatalouden, kevyen teollisuuden ja tekstiilituotteiden kaupanedistämisrahasto;

D. Välittömiä veroja koskevat vapautus- ja helpotusohjelmat

— Ulkomaisia (sijoitus)yhtiöitä koskevat tuloverovapautukset;

— Osinkotuottojen tuloverovapautukset hyväksyttyjen kotimaisten yritysten välillä;

— Tunnustettujen uuden ja huipputeknologian alan yritysten tuloverohelpotukset;

— Tuloverohelpotukset erityistalousalueilla;

— Vientiin suuntautuneiden yritysten tuloverohelpotukset;

— Verohyvitykset kotimaassa tuotettujen laitteiden hankintahinnasta (enint. 40 prosenttia).

E. Välillisiä veroja ja tuontitariffeja koskevat ohjelmat

— Vapautukset alv:sta ja tuontitariffeista maahantuotujen laitteiden käyttöä varten;

— Alv-hyvitykset Kiinassa valmistettuja laitteita ostaville FIE-yrityksille

F. Muut alueelliset/provinssikohtaiset ohjelmat

— Verovapautukset (ja muut vapautukset) Jiangsun provinssin kehittämisalueilla;

— Changzhoun kaupungin verokannustimet;

— Changzhoun kaupungin etuuskohteluun perustuvat vuokrat;

— Zhejiangin provinssin vientikannustinohjelmat;

— Zhejiangin provinssin teknologiseen innovointiin myönnettävät avustukset;

— Vero- ja tullikannustimet Guangdongin provinssin kehittämisalueilla;

— Guangdongin provinssin vientikannustimet;

— Oikeuskulujen korvaukset Guangdongin provinssissa;

— Ulkomaankaupan (erityis)rahasto-ohjelmat Guangdongin provinssissa;

— Korkotuet teknologisen innovaation hankkeiden tueksi Guangdongin provinssissa;

— Etuuskohteluun perustuva veroprosentti Shanghain provinssin kehittämisalueilla;

— Etuuskohteluun perustuva infrastruktuuri Shanghain provinssissa;

— Vientiin suuntautuneiden yritysten laina- ja veropolitiikka Shanghain provinssissa.

(76) Komissio tutki kaikki valituksessa esitetyt tukijärjestelmät. Kustakin järjestelmästä tutkittiin, voitiinko perusasetuksen 3 artiklan sääntöjen nojalla vahvistaa, että siinä on kyse Kiinan viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta ja otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille koituneesta edusta. Tutkimuksessa kävi ilmi, että tässä tapauksessa tutkituista järjestelmistä myönnetyt mahdolliset etuudet ovat alle perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdassa ([3]) säädetyn vähimmäistason. Sen vuoksi ei pidetty tarpeellisena tehdä päätelmiä siitä, mahdollistavatko yksittäiset järjestelmät tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

Jäljempänä esitetään tarkempia tietoja järjestelmistä ja yksittäisten yritysten saamista etuuksista.

3.1.2 **Erityiset järjestelmät**

Järjestelmät, joita otokseen valitut kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät käyttäneet tutkimusajanjaksolla

(77) Jäljempänä olevat järjestelmät ovat sellaisia, joita otokseen valitut kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat/tuottajaryhmät eivät käyttäneet tutkimusajanjaksolla, minkä vuoksi etuutta ei voitu vahvistaa.

— PTA:n ja MEG:n tarjoaminen riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan;

— Valtion tarjoama sähkö riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan;

([3]) Perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan soveltamista varten maata pidetään kehittyvänä maana, jos se sisältyy yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitteessä II olevaan luetteloon (EUVL L 303, 31.10.2012, s. 1).

— Valtion tarjoama edullinen vesi riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan:

— Go Global -erityisrahasto;

— Maatalouden, kevyen teollisuuden ja tekstiilituotteiden kaupanedistämisrahasto;

— Ulkomaisia (sijoitus)yhtiöitä koskevat tuloverovapautukset;

— Tunnustettujen uuden ja huipputeknologian alan yritysten tuloverohelpotukset;

— Tuloverohelpotukset erityistalousalueilla;

— Vientiin suuntautuneiden yritysten tuloverohelpotukset;

— Verohyvitykset kotimaassa tuotettujen laitteiden hankintahinnasta (enint. 40 prosenttia);

— Muut alueelliset/provinssikohtaiset ohjelmat.

(78) PTA:n ja MEG:n tarjoamisesta riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan valituksen tekijä väitti, että tietyt jatkojalostusyritykset ja -tuotteet ovat Kiinan viranomaisten valvonnassa, jotta ne voivat tarjota suotuisasti hinnoiteltuja tuotantopanoksia, etenkin PTA:ta ja MEG:tä, polyesterikatkokuidun tuottajille. Tällä perusteella polyesterikatkokuidun tuottajat saivat tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea ostamalla valtion omistamilta yrityksiltä valtion tuottamaa PTA:ta ja MEG:tä alle markkinahintojen eli riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan.

(79) Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että polyesterikatkokuidun kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat/tuottajaryhmät toivat suurimman osan PTA- ja MEG-panoksistaan tuottaakseen vientiin tarkoitettua polyesterikatkokuitua sisäisen jalostuksen järjestelmässä.

(80) Näin ollen ei voitu vahvistaa, että otokseen valitut yritykset olisivat saaneet tukea tästä väitetystä ohjelmasta.

(81) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä huomautti, että komissio esitti osittaisen analyysin vain yhdestä tukijärjestelmästä, jota otokseen valitut kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät olleet käyttäneet tutkimusajanjaksolla (PTA/MEG:n tarjoaminen tuetuilla hinnoilla). Valituksen tekijä väitti tästä järjestelmästä, että tapa, jolla otos vahvistettiin, ja se, että eräs suuri polyesterikatkokuidun kiinalainen tuottaja ei kuulunut tutkimuksen piiriin, vaikuttivat tästä järjestelmästä saadun tuen määrittämiseen.

(82) Kuten 16 ja 18 kappaleessa selitettiin, komissio valitsi tutkimuksessa yhteistyössä toimineista 23:sta kiinalaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta/tuottajaryhmästä otoksen, jossa oli viisi suurinta vientiä harjoittavaa tuottajaa/tuottajaryhmää ja jota pidettiin edustavana perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti. Se kiinalainen tuottaja, johon valituksen tekijä viittasi ja joka ei sisältynyt otokseen, ei vienyt polyesterikatkokuitua unioniin merkittäviä määriä tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi tämän tuottajan jättäminen otoksen ulkopuolelle ei vaikuttanut otoksen edustavuuteen, eikä sillä ollut merkittävää vaikutusta päätelmiin, jotka koskivat kyseistä tukijärjestelmää.

(83) Komissio vahvistaa, että se pyysi tietoja ja vastauksia kaikista valitukseen sisältyvistä tukijärjestelmistä, myös niistä, jotka valituksen tekijä mainitsi päätelmistä ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa, mutta otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien/tuottajaryhmien ei havaittu käyttäneen näitä järjestelmiä. Komissio antoi 78 kappaleessa tarkempia tietoja PTA/MEG:n tarjoamisesta riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan, koska se tuotiin valituksessa esiin järjestelmänä, josta on mahdollisesti myönnetty merkittävästi tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.

Järjestelmät, joita otokseen valitut kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät tutkimusajanjaksolla

3.1.3 **Etuuskohteluun perustuvat lainat polyesterikatkokuituteollisuudelle**

(84) Valituksen tekijä väitti, että polyesterikatkokuidun tuottajat saavat etua matalista (tuetuista) lainan koroista poliittisin perustein toimivista pankeista ja valtio-omisteisista liikepankeista Kiinan viranomaisten politiikan perusteella, jonka mukaan tekstiiliteollisuuden ja kemiallisten kuitujen tuotannonalan kasvun ja kehityksen tukemiseksi annetaan taloudellista apua.

a) Oikeusperusta

(85) Seuraavat Kiinan säännökset koskevat etuuskohtelun mukaista lainanantoa: Liikepankkeja koskeva Kiinan laki, jäljempänä 'pankkilaki', lainoja koskevat yleiset säännöt, jotka Kiinan keskuspankki on pannut täytäntöön 28 päivänä kesäkuuta 1996, ja edellä mainittu valtioneuvoston päätös nro 40.

b) Tuen määrän laskeminen

(86) Perusasetuksen 6 artiklan b alakohdan mukaan tällaisista etuuskohteluun perustuvista lainoista koituneeksi etuudeksi katsotaan niistä maksettujen korkojen määrän ja vastaavasta kaupallisesta lainasta, jonka yritys voisi saada markkinoilta, maksettavien korkojen määrän erotus. Komissio vahvisti markkinaviitekoron vertailukelpoisiin kaupallisiin lainoihin nähden.

(87) Viitekorko muodostettiin laskennallisesti Kiinan korkoprosenttien perusteella, joita oikaistiin normaalien markkinariskien huomioon ottamiseksi (katsottiin, että kaikki yritykset Kiinassa sijoittuisivat korkeimpaan "sijoituskelvottoman" luokkaan (Bloombergin BB), ja Kiinan keskuspankin normaaliin antolainauskorkoon sovellettiin preemiota, jota odotetaan sovellettavan tähän luokitukseen kuuluvien yritysten liikkeelle laskemiin joukkovelkakirjoihin).

(88) Vientiä harjoittaville tuottajille/tuottajaryhmille koitunut etu on laskettu ottaen huomioon korkoprosenttien ero prosentteina kerrottuna jäljellä olevalla lainasummalla eli korolla, jota ei ole maksettu tutkimusajanjaksolla. Tämä määrä suhteutettiin sitten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien kokonaismyynnin liikevaihtoon.

c) Päätelmät

(89) Tästä järjestelmästä saaduksi eduksi vahvistettiin 0–0,50 prosenttia.

3.1.4 **Maankäyttöoikeuksien tarjoaminen riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan**

a) Oikeusperusta

(90) Maankäyttöoikeuksien myöntäminen kuuluu Kiinan kansantasavallan maanhallintalain ja omaisuutta koskevan lain piiriin.

b) Käytännön toteutus

(91) Maanhallintalain 2 §:n mukaan kaikki maa on valtion omistamaa, koska Kiinan perustuslain ja asiaa koskevan lainsäädännön mukaan kaikki maa kuuluu kollektiivisesti Kiinan kansalle. Maata ei voi myydä, mutta maankäyttöoikeuksia voidaan myöntää lain mukaisesti. Valtion viranomaiset myöntävät näitä oikeuksia julkisten tarjouskilpailujen, hintanoteerausten tai huutokauppojen kautta.

c) Tutkimuksen havainnot

(92) Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat/tuottajaryhmät ovat ilmoittaneet tietoja hallussaan olevasta maasta sekä maankäyttöoikeuksia koskevista sopimuksista/todistuksista, mutta Kiinan viranomaiset eivät toimittaneet mitään tietoja maankäyttöoikeuksien hinnoittelusta.

d) Tuen määrän laskeminen

(93) Koska päätelmänä oli, että Kiinan tilanne ei maankäyttöoikeuksien osalta perustu markkinoihin, vaikuttaa siltä, ettei Kiinassa ole saatavilla yksityisiä vertailuarvoja. Sen vuoksi Kiinan kustannusten tai hintojen oikaiseminen ei ole mahdollista. Näissä olosuhteissa katsotaan, että Kiinassa ei ole maamarkkinoita ja perusasetuksen 6 artiklan d alakohdan ii alakohdan mukaisesti ulkoisten vertailuarvojen käyttö etuuden mittaamista varten on perusteltua. Koska Kiinan viranomaiset eivät esittäneet ehdotuksia ulkoisesta vertailuarvosta, komission oli hyödynnettävä käytettävissä olevia tietoja asianmukaisen ulkoisen vertailuarvon vahvistamiseksi. Tältä osin pidettiin asianmukaisena käyttää viitearvona Taiwanin erilliseltä tullialueelta saatuja tietoja 94 kappaleessa esitetyistä syistä.

(94) Komissio katsoo, että maan hinnat Taiwanissa tarjoavat parhaan likiarvon niistä Kiinan alueista, joilla yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat sijaitsevat. Suurin osa vientiä harjoittavista tuottajista on sijoittautunut Kiinan itäosaan kehittyneisiin maakuntiin, joissa BKT (bruttokansantuote) on korkea ja väestöntiheys suuri.

(95) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan vastaanottajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Vastaanottajille koitunut etu lasketaan ottaen huomioon kunkin yrityksen maankäyttöoikeuksista maksaman summan ja taiwanilaisen vertailuarvon perusteella normaalisti maksettavan summan välinen erotus.

(96) Laskelmissaan komissio käytti Taiwanin osalta vahvistettua keskimääräistä maan hintaa neliömetriä kohti oikaistuna valuutan arvon heikkenemisellä ja BKT:n kehityksellä maankäyttöoikeuksia koskevien sopimusten tekopäivästä lukien. Teollisuuskäyttöön tarkoitetun maan hintoja koskevat tiedot saatiin Taiwanin talousministeriön teollisuusviraston verkkosivulta. Valuutan arvon heikkeneminen ja BKT:n kehitys laskettiin Taiwanin inflaatioasteen ja asukaskohtaisen BKT:n kehityksen perusteella nykyhintoina Yhdysvaltain dollareina (saatu Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n vuoden 2011 julkaisusta "World Economic Outlook"). Perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuen määrä (osoittaja) on jaettu tutkimusajanjaksolle käyttäen tavanomaista teolliseen käyttöön tarkoitettujen maankäyttöoikeuksien käyttöaikaa Kiinassa; tämä käyttöaika on 50–70 vuotta. Tämä määrä suhteutettiin tämän jälkeen otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tutkimusajanjakson kokonaismyynnin liikevaihtoon, koska tuki ei ole riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

e) Päätelmät

(97) Tästä järjestelmästä saaduksi eduksi vahvistettiin 0,02–0,82 prosenttia.

3.1.5 **Välittömiä veroja koskevat vapautus- ja helpotusohjelmat**

3.1.5.1 *Osinkotuottojen tuloverovapautukset hyväksyttyjen kotimaisten yritysten välillä*

a) Oikeusperusta

(98) Osinkotulojen verovapautuksen oikeusperustana ovat yritystuloverolain 25–26 § ja yritystuloverolain täytäntöönpanosääntöjen 83 §.

b) Käytännön toteutus

(99) Tässä ohjelmassa on kyse tiettyjen yritysten eli muista kotimaisista yrityksistä osuuksia omistavien kotimaisten yritysten edullisesta verokohtelusta, joka toteutetaan vapautuksena veroista, jotka olisi maksettava tietyistä osingoista, bonuksista ja muista pääomainvestoinneista saatavista tuloista.

c) Tutkimuksen havainnot

(100) Kahden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan/tuottajaryhmän tuloveroilmoituksessa on määrä, joka on vapautettu tuloverosta. Summa on esitetty kohdassa, joka koskee tukikelpoisten asukkaiden ja yritysten osinkoja, bonuksia ja muuta pääomasijoitustuloa tuloveroilmoituksen liitteen 5 ehtojen mukaisesti (vuotuinen ilmoitus verovapautuksista). Kyseiset yritykset eivät maksaneet lainkaan tuloveroa näistä summista.

d) Tuen määrän laskeminen

(101) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan vastaanottajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Tuensaajille koituneena etuna pidetään maksettavan kokonaisveron määrää, johon on sisällytetty muista kotimaisista yrityksistä saatu osinkotulo, josta on vähennetty määrä, joka tosiasiallisesti maksettiin osinkoverovapautuksen jälkeen. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien tutkimusajanjakson kokonaismyynnin liikevaihtoon, koska tuki ei ole riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

e) Päätelmät

(102) Tästä järjestelmästä saaduksi eduksi vahvistettiin 0–0,06 prosenttia.

3.1.6 **Välillisiä veroja ja tuontitariffeja koskevat ohjelmat**

3.1.6.1 *Vapautukset arvonlisäverosta (alv) ja tuontitariffeista maahantuotujen laitteiden käyttöä varten*

a) Oikeusperusta

(103) Tämän ohjelman oikeusperustan muodostavat valtioneuvoston yleiskirje [Guo Fa N:o 37/1997] tuotujen laitteiden veropolitiikan mukauttamisesta, valtiovarainministeriön, tullihallinnon ja valtion verohallinnon ilmoitus nro 43 [2008], kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission NDRC:n ilmoitus nro 316 2006 (22 päivänä helmikuuta 2006) seikoista, jotka koskevat valtion kannustamiin kotimaisiin tai ulkomaisrahoitteisiin hankkeisiin liittyvän vahvistuskirjeen käsittelyä, sekä luettelo tuontitavaroista, joita ulkomaisrahoitteiset tai kotimaiset yritykset eivät voi tuoda tullivapaasti [2008].

b) Käytännön toteutus

(104) Ohjelmasta myönnetään vapautus alv:sta ja tuontitariffeista ulkomaisrahoitteisten yritysten ja kotimaisten yritysten hyväksi näiden tuotannossaan käyttämän käyttöomaisuuden tuonnissa. Jotta vapautus myönnettäisiin, laitteet eivät saa olla tukikelvottomien laitteiden luettelossa ja vapautusta hakevan yrityksen on hankittava Kiinan viranomaisten tai kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission myöntämä valtion kannustamia hankkeita koskeva todistus asiaan sovellettavan investointeja, veroja ja tulleja koskevan lainsäädännön mukaisesti.

c) Tutkimuksen havainnot

(105) Neljä otokseen valittua kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa/tuottajaryhmää ilmoitti saaneensa vapautuksen alv:stä ja tuontitariffeista maahantuotujen laitteiden osalta.

d) Tuen määrän laskeminen

(106) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan vastaanottajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Vastaanottajille koituneena etuna pidetään laitteiden tuonnin yhteydessä vapautettujen alv:n ja tullin määrää. Saatu etuus jaksotettiin laitteen käyttöiän perusteella yrityksen tavanomaisten kirjanpitomenettelyjen mukaisesti. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien tutkimusajanjakson kokonaismyynnin liikevaihtoon, koska tuki ei ole riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

e) Päätelmät

(107) Tästä järjestelmästä saaduksi eduksi vahvistettiin 0–0,45 prosenttia.

3.1.6.2 *Alv-hyvitykset Kiinassa valmistettuja laitteita ostaville FIE-yrityksille*

a) Oikeusperusta

(108) Tämän ohjelman oikeusperustan muodostavat valtion verohallinnon yleiskirje nro 171 [1999] (20.9.1999) ulkomaisrahoitteisten yritysten ostamien kotimaassa valmistettujen laitteiden veronpalautusten hallintoa koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotosta; valtiovarainministeriön ja valtion verohallinnon tiedonanto nro 176 [2008], jolla lopetetaan ulkomaisrahoitteisille yrityksille kotimaisten laitteiden oston yhteydessä annettavat veronpalautukset.

b) Käytännön toteutus

(109) Tästä ohjelmasta saa etuutta alv-palautuksina, jotka maksetaan ulkomaisrahoitteisten yritysten ostamista kotimaassa tuotetuista laitteista. Laitteet eivät saa kuulua sellaisten laitteiden luetteloon, joille verovapautta ei myönnetä, eikä laitteen arvo saa ylittää ulkomaisrahoitteisen yrityksen investointien kokonaisrajaa, joka on määritelty kotimaassa tuotettujen laitteiden ostoja koskevissa hallinnollisissa toimenpiteissä.

c) Tutkimuksen havainnot

(110) Kaksi otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa/tuottajaryhmää toimitti tätä järjestelmää koskevia tarkempia tietoja, mukaan luettuna saadun etuuden määrä.

d) Tuen määrän laskeminen

(111) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan vastaanottajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Vastaanottajille koituneena etuna pidetään alv:n määrää, joka on korvattu kotimaassa tuotettujen laitteiden ostosta. Saatu etuus jaksotettiin laitteen käyttöiän perusteella tuotannonalan tavanomaisten menettelyjen mukaisesti.

e) Päätelmät

(112) Tästä järjestelmästä saaduksi eduksi vahvistettiin 0–0,01 prosenttia.

3.1.7 **Muut alueelliset/provinssikohtaiset ohjelmat**

(113) Tutkimuksessa vahvistettiin, että otokseen valitut yritykset eivät olleet saaneet mitään etuuksia 75 kappaleessa mainituista ohjelmista tutkimusajanjaksolla.

3.1.8 **Tukien määrä**

(114) Perusasetuksen säännösten mukaisten tukien määrä arvo-osuutena ilmaistuna on kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta 0,76–1,77 prosenttia.

(115) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että ei ollut selvää, miten komissio laski tukimarginaalin vaihteluvälin. Kiinalaisten otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien/tuottajaryhmien aggregoitujen kokonaistukien vaihteluväli ilmoitettuna arvo-osuutena (ks. 114 kappale) edustaa viiden otokseen valitun kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan/tuottajaryhmän alinta ja korkeinta tukimarginaalia.

3.1.9 **Kiinaa koskevat päätelmät**

(116) Kun otetaan huomioon tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien vähimmäistasoiset määrät, Kiinasta peräisin olevan polyesterikatkokuidun tuonnissa ei pitäisi ottaa käyttöön toimenpiteitä. Päätelmänä on, että tutkimus olisi päätettävä Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin osalta perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3.2 INTIA

3.2.1 **Yleistä**

(117) Valitukseen sisältyvien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella tutkittiin seuraavia järjestelmiä, joissa Intian viranomaiset esitettyjen väitteiden mukaan olivat myöntäneet vientitukea:

1) Tärkeimmille markkinoille vientiä varten tarkoitettu järjestelmä (Focus Market Scheme)

2) Tärkeimmille tuotteille tarkoitettu järjestelmä (Focus Product Scheme)

3) Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme)

4) Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme)

5) Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

6) Vientiin suuntautuneiden yksikköjen ja erityistalousalueiden vero- ja tullivapautukset ja -vähennykset

7) Vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme)

8) Tuloverosta vapautuksen järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme)

9) Viennin lisäämisen kannustinjärjestelmä (Incremental Exports Incentivisation Scheme)

10) Tullittoman tuonnin lupajärjestelmä (Duty Free Import Authorisation Scheme)

11) Markkinoiden kehittämisen tukijärjestelmä (Market Development Assistance Scheme) ja lainatakaukset

12) Gujaratin osavaltion pääomasijoitusten kannustinjärjestelmä (Capital Investment Incentive Scheme)

13) Gujaratin osavaltion myyntiverokannustinjärjestelmä ja sähköverosta vapauttamisen järjestelmä (Sales Tax Incentive Scheme and Electricity Duty Exemption Scheme)

14) Länsi-Bengalin tukijärjestelmät — kannustimet ja verohelpotukset, mukaan lukien avustukset ja myyntivero-vapautukset

15) Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä, mukaan luettuna sähköverosta vapautuksen järjestelmä ja teollisuuden edistämistuki.

Tukijärjestelmät, joita tutkimuksen kohteena olleet intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät tutkimusajanjaksolla

(118) Tutkimuksessa todettiin, että tarkastetut vientiä harjoittavat tuottajat saivat tutkimusajanjaksolla etuuksia seuraavista järjestelmistä:

1) Focus Market -järjestelmä (FMS)

2) Focus Product -järjestelmä (FPS)

3) Tullinpalautusjärjestelmä (DDS)

4) Ennakkolupajärjestelmä (AAS)

5) Tullittoman tuonnin lupajärjestelmä (DFIA)

6) Tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (EPCGS)

7) Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä (PSI)

(119) Edellä 118 kappaleen 1, 2, 4, 5 ja 6 alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalaissa Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä ulkomaankauppapolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa, jotka kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Tämän tutkimuksen tutkimusajanjaksoon liittyvä ulkomaankauppa-asiakirja on "Foreign Trade Policy 2009–2014", jäljempänä 'FTP 09–14'. Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät FTP 09–14 -asiakirjaan liittyviä menettelyjä käsikirjassa "Handbook of Procedures, Volume I", jäljempänä 'HOP I 09–14'. Myös kyseinen menettelykäsikirja saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

(120) Edellä 118 kappaleessa olevan luettelon 3 alakohdassa esitetty DDS-järjestelmä perustuu vuoden 1962 tullilain 75 §:ään, vuoden 1944 keskusvalmisteverolain (Central Excise Act) 37 §:ään, vuoden 1994 rahoituslain 93A ja 94 §:ään sekä vuonna 1995 annettuihin tullien, valmisteverojen ja palveluverojen palautusjärjestelmää koskeviin sääntöihin. Palautustasot julkaistaan säännöllisesti.

(121) Edellä 7 alakohdassa mainittu PSI-järjestelmä sisältyy Maharashtran osavaltion hallituksen kannustinjärjestelmään 2007, joka perustuu 30 päivänä maaliskuuta 2007 annettuun päätöslauselmaan nro PSI-1707/(CR-50)/IND-8.

3.2.2 **Focus Market -järjestelmä (FMS)**

a) Oikeusperusta

FMS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 09–14:n kohtaan 3.14 sekä HOP I 09–14:n kohtaan 3.8.

b) Tukikelpoisuus

(122) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) Käytännön toteutus

(123) Tässä järjestelmässä kaikkien tuotteiden vientiin, mukaan luettuna polyesterikatkokuitujen vienti, HOP I 09–14 -käsikirjan liitteessä 37(C) olevissa taulukoissa 1 ja 2 mainittuihin maihin voidaan myöntää tullihyvitystä, jonka suuruus on 3 prosenttia tuotteiden FOB-arvosta. Kaikkien tuotteiden vientiin HOP I 09–14 -käsikirjan liitteessä 37(C) olevassa taulukossa 3 mainittuihin maihin voidaan myöntää 1 päivästä huhtikuuta 2011 tullihyvitystä, jonka suuruus on 4 prosenttia tuotteiden FOB-arvosta. Järjestelmään eivät sisälly tietyntyyppiset vientitapahtumat, esimerkiksi tuotujen tai kauttakuljetettujen tavaroiden vienti, vientiin rinnastettavat toimitukset, palvelujen vienti sekä erityistalousalueilla toimivien yksikköjen ja vientiin suuntautuneiden yksikköjen viennin liikevaihto. Järjestelmään eivät myöskään kuulu tietyntyyppiset tuotteet, esimerkiksi timantit, jalometallit, malmit, viljat, sokeri sekä öljytuotteet.

(124) FMS-järjestelmän tullihyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä, ja ne ovat voimassa 24 kuukautta hyvitykseen oikeuttavan todistuksen myöntämispäivästä. Niitä voidaan käyttää minkä tahansa myöhemmin tapahtuvan tuotantopanosten tai hyödykkeiden tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan lukien.

(125) Hyvitykseen oikeuttava todistus annetaan satamasta, josta tavarat on viety, sen jälkeen kun tavarat on lähetty. Intian viranomaiset eivät vaikuta tullihyvitysten myöntämiseen, kunhan hakija toimittaa viranomaisille kopiot kaikista asiaan liittyvistä vientiasiakirjoista (esim. vientitilauksesta, laskuista, lähetysasiakirjoista ja pankkitositteista).

(126) Neljä tarkastettua vientiä harjoittavaa tuottajaa käytti järjestelmää tutkimusajanjakson aikana.

(127) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen kolme otokseen valittua intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että vaikka ne olisivat olleet oikeutettuja etuuteen, ne eivät olleet hakeneet sitä kaikkeen unioniin suuntautuvaan vientimyyntiin, eikä päätelmiä tämän etuuden hyödyntämisestä voida näin ollen tehdä. Ne myös väittivät, että FMS-järjestelmä liittyy maantieteellisesti maihin, jotka eivät kuulu unioniin, eikä se näin ollen mahdollista tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa unionissa. Tarkastuskäynnillä vahvistettiin, että FMS-etuutta haettiin kolmansiin maihin suuntautuvaa vientiä varten, koska järjestelmä liittyy ensisijaisesti kolmansiin maihin suuntautuvaan vientiin. Kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät kuitenkaan kyenneet kiistämään järjestelmän käytännön täytäntöönpanoa (ks. 123–125 kappale) tai sitä, että FMS-etuutta voidaan käyttää tarkasteltavana olevan tuotteen osalta eli FMS-järjestelmän mukaiset tullihyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja niitä voidaan käyttää minkä tahansa myöhemmin tapahtuvan tuotantopanosten tai hyödykkeiden tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan lukien. Osapuoli ei varsinkaan voinut kiistää sitä, että FMS-järjestelmästä tukikelpoisiin kolmansiin maihin suuntautuvaa vientiä varten myönnettyjä tullihyvityksiä voidaan käyttää kompensoimaan tuontitulleja, jotka on maksettava unioniin vietyyn tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sisältyvistä tuotantopanoksista.

(128) Nämä etuudet kirjataan suoriteperusteisesti yrityksen tileihin päivänä, jona vienti tapahtuu, mikä osoittaa, että oikeus etuuteen syntyy vientitapahtuman hetkellä ja ettei ole mitään epäilyksiä siitä, että saatu tullihyvitys käytetään myöhemmin. Väite oli näin ollen hylättävä.

d) FMS-järjestelmää koskevat päätelmät

(129) FMS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. FMS-tullihyvityksissä on kyse Intian viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi FMS-tullihyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(130) Lisäksi FMS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja mahdollistaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

(131) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Viejä voi saada FMS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että asianomainen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan.

Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada FMS-järjestelmän etuuksia. Viejä voi käyttää FMS-tullihyvityksiä tuodakseen tuotantohyödykkeitä, vaikkakaan tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen tullinpalautusjärjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

e) Tuen määrän laskeminen

(132) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun perusteella, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tutkimusajanjakson aikana, siten kuin yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja oli sen kirjannut suoriteperusteisena tulona tileihin vientihetkellä. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(133) Tämän järjestelmän osalta kyseisille neljälle yritykselle vahvistetut tukiprosentit tutkimusajanjaksolla olivat 0,15; 0,19; 0,42 ja 0,63 prosenttia.

3.2.3 **Focus Product -järjestelmä (FPS)**

a) Oikeusperusta

(134) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on FT-policy 09–14 -asiakirjan kohdissa 3.15–3.17 ja HOP I 09–14-käsikirjan luvuissa 3.9–3.11.

b) Tukikelpoisuus

(135) FT-policy 09–14 -asiakirjan kohdan 3.15.2 mukaan HOP I 09–14 -käsikirjan lisäyksessä 37D mainittujen tuotteiden viejät ovat tukikelpoisia.

c) Käytännön toteutus

(136) HOP I 09–14 -käsikirjan lisäyksessä 37D olevassa luettelossa mainittujen tuotteiden viejä voi hakea FPS-tullihyvitysoikeutta, joka vastaa kahdesta viiteen prosenttia viennin FOB-arvosta. Tarkasteltavana oleva tuote luetellaan lisäyksessä 37D olevassa taulukossa 1, ja siihen voidaan soveltaa 2 prosentin tullihyvitystä.

(137) FPS on viennin jälkeinen järjestelmä eli yrityksen on tämän järjestelmän eduista hyötyäkseen harjoitettava tavaroiden vientiä. Yritys tekee on-line-hakemuksen asiasta vastaavalle viranomaiselle ja toimittaa samalla jäljennökset vientitilauksista ja laskuista, pankkitositteen hakumaksujen suorituksesta, jäljennöksen lähetysasiakirjoista, maksun saantia koskevasta pankkitositteesta tai todistuksen ulkomailta tulleesta rahalähetyksestä, jos välittäjäpankkeja ei ole käytetty. Tapauksissa, joissa alkuperäiset lähetysasiakirjat ja/tai pankkitositteet on toimitettu jonkin muun järjestelmän tukihakemuksen yhteydessä, yritys voi toimittaa yrityksen itsensä varmentamia jäljennöksiä, joihin merkitään, mille viranomaiselle alkuperäiset asiakirjat on toimitettu. FPS-hyvityksiä koskeva on-line-hakemus voi kattaa enintään 50 lähetysasiakirjaa.

(138) Intian kirjanpitonormien mukaisesti FPS-hyvitykset on vientivelvoitteen täytyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteisena tulona. Näitä hyvityksiä voidaan käyttää minkä tahansa tuotteiden — paitsi tuotantohyödykkeiden ja tuontirajoitusten piiriin kuuluvien hyödykkeiden — myöhemmin tapahtuvan tuonnin tullien maksamiseen. Hyvityksiä käyttäen tuodut tavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin. FPS-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 24 kuukauden ajan niiden myöntämisestä.

(139) Kaikki viisi tarkastettua vientiä harjoittavaa tuottajaa käyttivät järjestelmää tutkimusajanjakson aikana.

(140) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen kolme otokseen valittua intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että vaikka ne olivat oikeutettuja etuuteen, ne eivät olleet hakeneet sitä kaikkeen vientimyyntiin, eikä päätelmiä tämän etuuden hyödyntämisestä voida näin ollen tehdä. Kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät kuitenkaan kyenneet kiistämään järjestelmän käytännön täytäntöönpanoa (ks. 123–125 kappale) tai sitä, että FPS-etuutta voidaan käyttää tarkasteltavana olevan tuotteen osalta eli FPS-järjestelmän mukaiset tullihyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja niitä voidaan käyttää minkä tahansa myöhemmin tapahtuvan tuotantopanosten tai hyödykkeiden tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan lukien. Nämä etuudet kirjataan siis suoriteperusteisesti yrityksen tileihin päivänä, jona vienti tapahtuu, mikä osoittaa, että oikeus etuuteen syntyy vientitapahtuman hetkellä ja ettei ole mitään epäilyksiä siitä, että saatu tullihyvitys käytetään myöhemmin.

d) FPS-järjestelmää koskevat päätelmät

(141) FPS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. FPS-hyvityksissä on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi FPS-hyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(142) Lisäksi FPS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.

(143) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna verojen ja maksujen palautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä, koska se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa, liitteessä II (palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) ja liitteessä III (korvaavien tuotantopanosten palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) vahvistettujen sääntöjen mukainen. Viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Viejä voi saada FPS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että asianomainen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada FPS-järjestelmän mukaisia etuja.

e) Tuen määrän laskeminen

(144) Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todetaan koituneen tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Kyseisellä hetkellä Intian viranomaisten on siis luovuttava tulleista, ja tämä luopuminen on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetysasiakirjan, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä FPS-hyvitys. Edellä esitetyn perusteella on asianmukaista pitää FPS-järjestelmästä saatuna etuna järjestelmän mukaisista vientitapahtumista tutkimusajanjakson aikana hankittujen hyvitysten summaa.

(145) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin näin määritellyistä hyvityksistä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö, ja näin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkimusajanjakson kokonaisviennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(146) Tämän järjestelmän mukaiset tuet viidelle asianomaiselle yritykselle olivat tutkimusajanjaksolla 1,59; 1,75; 1,77; 1,85 ja 1,95 prosenttia.

3.2.4 **Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS)**

a) Oikeusperusta

(147) DDS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus sisältyy vuonna 1995 annettuihin tullien ja valmisteverojen palautusjärjestelmää koskeviin sääntöihin, sellaisina kuin ne ovat muutettuna myöhemmillä tiedonannoilla.

b) Tukikelpoisuus

(148) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) Käytännön toteutus

(149) Tukikelpoinen viejä voi hakea palautuksia, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden FOB-arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset palautusprosenttiosuudet useille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle. Ne määritetään tuotteen valmistuksessa tuotantopanoksina käytettyjen materiaalien keskimääräisen määrän tai arvon ja tuotantopanoksista maksettujen keskimääräisten tullien perusteella. Niitä sovelletaan riippumatta siitä, onko tuontitulleja tosiasiallisesti maksettu. Tarkasteltavana olevan tuotteen DDS-prosentti tutkimusajanjaksolla oli FOB-arvosta 3 prosenttia 9 päivään lokakuuta 2012 asti, 2,1 prosenttia 10 päivän lokakuuta 2012 ja 20 päivän syyskuuta 2013 välillä ja 1,7 prosenttia 21 päivästä syyskuuta 2013.

(150) Jotta yritys voi saada etuutta tästä järjestelmästä, sen on harjoitettava vientiä. Kun lähetystä koskevat yksityiskohtaiset tiedot syötetään tullin serverille (ICEGATE), tämä tarkoittaa, että vienti tapahtuu DDS-järjestelmän mukaisesti, ja DDS-summa vahvistetaan peruuttamattomasti. Kun varustamo on tehnyt yleisen vienti-ilmoituksen (Export General Manifest, EGM) ja tulli on verrannut asiakirjaa lähetysasiakirjaan ja hyväksynyt sen, kaikki palautussumman maksun hyväksymisen edellytykset täyttyvät ja se voidaan maksaa joko suoraan viejän pankkitilille tai sekkinä.

(151) Viejän on esitettävä näyttö viennin toteutumisesta pankkitositteella (Bank Realisation Certificate, BRC). Asiakirja voidaan antaa sen jälkeen kun palautussumma on maksettu, mutta Intian viranomaiset perivät maksetun summan takaisin, jos viejä ei toimita BRC-tositetta annetussa määräajassa.

(152) Palautussumma voidaan käyttää mihin tarkoitukseen hyvänsä.

(153) Intian kirjanpitonormien mukaisesti tullinpalautussummat on vientivelvoitteen täytyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteisena tulona.

(154) Kaksi tarkastettua vientiä harjoittavaa tuottajaa käytti DDS-järjestelmää tutkimusajanjakson aikana.

d) DDS-järjestelmää koskevat päätelmät

(155) DDS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Nk. tullipalautuksessa on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, koska siinä Intian viranomaiset suorittavat varojen suoran siirron. Tullinpalautuksesta koituu myös etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta ehdoilla, jotka eivät päde markkinoilla.

(156) Vientiin sovellettavan tullinpalautuksen prosenttiosuuden määrittävät Intian viranomaiset tuotekohtaisesti. Vaikka tukeen viitataan tullinpalautuksena, järjestelmää ei kuitenkaan voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Viejille suoritettu käteismaksu ei liity raaka-aineiden tuontitullien tosiasiallisiin maksuihin, eikä se ole tullihyvitys raaka-aineiden aiemman tai tulevan tuonnin tuontitullien korvaamiseksi.

(157) Tämä vahvistetaan Intian viranomaisten yleiskirjeessä nro 24/2001, jossa selvästi todetaan, että tullinpalautusprosentti ei liity tosiasialliseen tuotantopanosten käyttötapaan eikä tietyn viejän tai yksittäisten lähetysten tuotantopanoksiin kohdistuneisiin tosiasiallisiin kustannuksiin, ja ohjeistetaan alueviranomaisia, että toimivaltaisten paikallislaitosten ei pitäisi vaatia mitään näyttöä tuoduista tai kotimarkkinoilta hankituista tuotantopanoksista maksetuista tulleista viejien esittämän palautushakemuksen yhteydessä.

(158) Intian viranomaisten suorana varojen siirtona suorittamaa maksua viejille vientitapahtuman jälkeen on pidettävä Intian viranomaisten suorana tukena, joka on vientituloksesta riippuvainen, minkä vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.

(159) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että DSS mahdollistaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

e) Tuen määrän laskeminen

(160) Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todetaan koituneen tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Kyseisellä hetkellä Intian viranomaisten on siis maksettava palautussumma, mikä on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetysasiakirjan, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä palautussumma. Edellä mainitun perusteella on asianmukaista pitää DDS-järjestelmästä saatua etua järjestelmän mukaisista vientitapahtumista tutkimusajanjakson aikana saatujen palautusten summana.

(161) Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä) tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(162) Edellä esitetyn perusteella tämän järjestelmän osalta kahdelle asianomaiselle yritykselle vahvistetut tukiprosentit olivat tutkimusajanjaksolla 0,24 ja 2,12 prosenttia.

3.2.5 **Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)**

a) Oikeusperusta

(163) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on FTP 09–14 -asiakirjan kohdissa 4.1.1–4.1.14 ja HOP I 09–14 -käsikirjan luvuissa 4.1–4.30.

b) Tukikelpoisuus

(164) AAS koostuu kuudesta alajärjestelmästä, jotka kuvaillaan tarkemmin 165 kappaleessa. Alajärjestelmät eroavat toisistaan muun muassa tukikelpoisuuden perusteella. Tosiasiallisen maastaviennin AAS-tukea ja vuotuisten tarpeiden mukaista AAS-tukea voivat hakea valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin. Lopulliselle viejälle tavaraa toimittavat valmistajaviejät voivat saada välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Pääurakoitsijat, jotka toimittavat tavaraa FTP 09–14 -asiakirjan kohdassa 8.2 mainituille vientiin rinnastettavaa toimintaa harjoittaville tahoille, kuten vientiin suuntautuneille yksiköille, voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan AAS-tukea. Valmistajaviejille tavaraa toimittavat välitoimittajat voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan tukea ennakkoluovutusta sekä kotimaisia rembursseja ja vastarembursseja koskevista AAS-alajärjestelmistä.

c) Käytännön toteutus

(165) Ennakkolupia voidaan myöntää seuraaviin:

a) Tosiasiallinen vienti: Tämä on alajärjestelmistä tärkein. Siinä voidaan tuoda tuotantopanoksia tullitta tietyn vientituotteen valmistukseen. Tosiasiallisella viennillä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että vientituote on vietävä Intian alueelta. Lisenssissä mainitaan tuonnin tullihelpotukset ja vientivelvoitteet sekä vientituotteen tyyppi.

b) Vuotuiset tarpeet: Vuotuisia tarpeita koskevia lupia ei ole liitetty tiettyyn vientituotteeseen, vaan laajempaan tuoteryhmään (esimerkiksi kemialliset tuotteet ja niihin liittyvät tuotteet). Lisenssinhaltija voi (aiemman viennin mukaan määräytyvään tiettyyn enimmäisarvoon saakka) tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita käytetään minkä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvan tuotteen valmistukseen. Se voi viedä mitä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvaa valmista tuotetta, jonka valmistukseen on käytetty kyseisiä tullitta tuotuja aineksia.

c) Välituotetoimitukset: Tämä alajärjestelmä kattaa tapaukset, joissa kaksi valmistajaa aikoo tuottaa yhtä vientituotetta jakamalla tuotantoprosessin keskenään. Valmistajaviejä, joka tuottaa välituotteen, voi tuoda tullitta tuotantopanosmateriaaleja ja saada tähän välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Lopullinen viejä saattaa valmistuksen loppuun, ja sillä on velvollisuus viedä valmis tuote.

d) Vientiin rinnastettava toiminta: Tässä alajärjestelmässä pääurakoitsija voi tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita tarvitaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, joita myydään vientitavaroihin rinnastettavina tuotteina FTP 09–14 -asiakirjan kohdan 8.2 alakohdissa b–f, g, i ja j mainituille asiakasryhmille. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavalla toiminnalla tarkoitetaan sellaisia liiketoimia, joissa toimitetut tavarat eivät poistu maasta. Eräitä toimituksia pidetään vientiin rinnastettavina edellyttäen, että tavarat on valmistettu Intiassa, esimerkiksi tavaratoimituksia vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalousalueille sijoittautuneille yrityksille.

e) Ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Order, ARO): Ennakkolisenssin haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimarkkinoilta, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkoluvat vahvistetaan ARO-asiakirjoiksi ja siirretään kotimaiselle toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimituksen yhteydessä. ARO-asiakirjat oikeuttavat kotimaisen toimittajan tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan FTP 09–14 -asiakirjan kohdassa 8.3, ts. välitoimituksia tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen. ARO-järjestelmässä verot ja tullit palautetaan tuotteen toimittajalle eikä lopulliselle viejälle tullinpalautusjärjestelmässä. Verot/tullit voidaan palauttaa sekä kotimarkkinoilta hankittuja että tuotuja tuotantopanoksia käytettäessä.

f) Kotimaiset rembursit ja vastarembursit: Myös tämä alajärjestelmä koskee kotimarkkinatoimituksia ennakkoluvan haltijalle. Ennakkoluvan haltija voi pyytää pankilta kotimaisen rembursin avaamista kotimaisen toimittajan hyväksi. Pankki kirjaa lupaan suorassa tuonnissa ainoastaan sellaisten tavaroiden arvon ja määrän, jotka on hankittu kotimarkkinoilta tuonnin sijaan. Kotimainen toimittaja on oikeutettu tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan FTP 09–14 -asiakirjan kohdassa 8.3, ts. välitoimituksiin tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen.

(166) Kolme tarkastettua yritystä sai tutkimusajanjaksolla AAS-järjestelmästä etuja, jotka liittyivät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Nämä yritykset käyttivät edellä mainittuja alajärjestelmiä a, d ja e. Sen vuoksi ei ole tarpeen määrittää tasoitustoimenpiteiden soveltamisen mahdollisuutta muiden, käyttämättömien alajärjestelmien suhteen.

(167) Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi ennakkoluvan haltija on laissa velvoitettu tekemään määrämuotoisen totuudenmukaisen ja asianmukaisen selvityksen tullitta tuotujen/kotimarkkinoilta hankittujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 09–14 -käsikirjan luvut 4.26 ja 4.30 ja lisäys 23) eli pitämään rekisteriä todellisesta kulutuksesta. Tämä rekisteri on tarkastettava ulkopuolisen laillistetun tilintarkastajan/määrä- ja kustannuslaskijan toimesta, joka antaa todistuksen, jossa todetaan, että määrätyt rekisterit ja asiaankuuluva kirjanpito on tutkittu ja että lisäyksen 23 mukaisesti toimitetut tiedot ovat totuudenmukaiset ja paikkansapitävät kaikissa suhteissa.

(168) Siltä osin kuin on kyse AAS-järjestelmän käytöstä tosiasialliseen maastavientiin (ks. 165 kappaleen a alakohta), kuten kaksi tarkastettua yritystä teki tutkimusajanjaksolla, Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden määrän ja arvon, ja ne kirjataan ennakkolupaan. Lisäksi vienti- ja tuontihetkellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat ennakkolupaan. Intian viranomaiset päättävät tämän järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonnin määrän niin sanottujen SION-vakionormien perusteella; nämä normit ovat olemassa useimmista tuotteista, niin myös tarkasteltavana olevasta tuotteesta.

(169) Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä, ja ne on käytettävä tietyn vientituotteen valmistamiseen. Vientivelvoite on täytettävä lisenssin antamisen jälkeen ennalta määrätyssä määräajassa (24 kuukauden määräaika, jota voidaan pidentää kahdesti kuudella kuukaudella).

(170) Tutkimuksessa vahvistettiin, että Intian viranomaisten määräämiä tarkastusvaatimuksia ei noudatettu käytännössä.

(171) Vain toinen tarkastetuista yrityksistä, joka käytti tätä alajärjestelmää, piti tuotanto- ja kulutuskirjanpitoa. Kulutuskirjanpidosta ei kuitenkaan voitu tarkistaa, mitä tuotantopanoksia kulutettiin viedyn tuotteen tuotannossa ja missä määrin. Edellä tarkoitettujen tarkastusvaatimusten osalta yrityksissä ei pidetty sellaista kirjanpitoa, jonka avulla voitaisiin todistaa, että kulutuskirjanpito tarkastettiin ulkoisesti. Yhteenvetona voidaan todeta, etteivät tutkitut viejät kyenneet osoittamaan, että asiaankuuluvia FT-policy-asiakirjan vaatimuksia olisi noudatettu.

(172) Siltä osin kuin on kyse AAS-järjestelmän käytöstä ARO-asiakirjojen osalta (ks. 165 kappaleen e alakohta), kuten yksi tarkastettu yritys teki tutkimusajanjaksolla, järjestelmän mukaisesti sallitun tuonnin määrä lasketaan prosenttiosuutena vietyjen lopputuotteiden määrästä. Ennakkolisensseissä sallittu tuonti ilmaistaan joko tuontiyksikköjen määränä tai arvona. Kummassakin tapauksessa sallittujen tullittomien hankintojen määrät vahvistetaan valtaosalle tuotteista — myös tässä tutkimuksessa tarkasteltavana olevalle tuotteelle — SION-arvojen perusteella. Ennakkolisensseissä eritellyt tuotantopanokset ovat asianomaisen viedyn lopputuotteen tuotannossa käytettyjä panoksia.

(173) Ennakkolisenssin haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimarkkinoilta, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkolisenssit katsotaan ARO:iksi, ja ne annetaan toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimittamisen yhteydessä. ARO:t oikeuttavat toimittajan tiettyihin viejälle tavallisesti tarkoitettuihin etuihin, kuten tullien ja lopullisen valmistusveron palautukseen.

(174) Tutkimuksessa vahvistettiin, että Intian viranomaisten määräämiä tarkastusvaatimuksia ei noudatettu käytännössä.

(175) Siltä osin kuin on kyse AAS-järjestelmän käytöstä vientiin rinnastettaviin toimituksiin (ks. 165 kappaleen d alakohta), kuten yksi tarkastettu yritys teki tutkimusajanjaksolla, Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden määrän ja arvon, ja ne kirjataan lupaan. Lisäksi vienti- ja tuontihetkellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat hyväksyntään. Tämän järjestelmän mukaisesti sallitun tuonnin määrän vahvistavat Intian viranomaiset SION-vakionormien perusteella.

(176) Vientivelvoite on täytettävä luvan antamisen jälkeen ennalta määrätyssä määräajassa (24 kuukauden määräaika, jota voidaan pidentää kahdesti kuudella kuukaudella).

(177) Todettiin, että tuotujen tuotantopanoksien ja vietyjen lopputuotteiden välillä ei ollut yhteyttä. Lisäksi todettiin, että hakija ei pitänyt 167 kappaleessa tarkoitettua kulutuskirjanpitoa, joka ulkopuolisen tilintarkastajan on mahdollista tarkastaa. Tämän vaatimuksen rikkomisesta huolimatta hakija sai etuuksia AAS-järjestelmästä.

d) AAS-järjestelmää koskevat päätelmät

(178) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaista tukea eli Intian viranomaisten taloudellista tukea, koska se vähentää tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin, ja siitä on koitunut etua tutkituille viejille, koska se parantaa niiden maksuvalmiutta.

(179) Kaikki kyseiset alajärjestelmät ovat tässä tapauksessa selkeästi oikeudellisesti vientituloksesta riippuvaisia, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityisiä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavia. Yritys ei voi saada tukia tästä järjestelmästä ilman vientisitoumusta.

(180) Mitään kyseisistä alajärjestelmistä ei tässä tapauksessa voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautusta koskeva määritelmä ja säännöt) sääntöjen mukainen. Intian viranomaiset eivät soveltaneet tehokasta tarkistusjärjestelmää tai -menettelyä varmistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohta). Katsotaan myös, että tarkasteltavana olevan tuotteen SION-vakionormit eivät olleet riittävän tarkkoja, eikä niitä sinällään voida pitää todellisen kulutuksen arviointiin soveltuvana tarkastusjärjestelmänä, koska vakionormit on laadittu niin, että Intian viranomaiset eivät voi riittävän tarkkaan varmentaa niiden perusteella sitä, millaisia tuotantopanosmääriä vientituotannossa on kulutettu. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellaista olisi tavallisesti vaadittava, kun käytössä ei ole tehokasta tarkistusjärjestelmää (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta).

(181) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen yksi otokseen valittu intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että järjestelmään ei pitäisi soveltaa tasoitustoimenpiteitä, koska yritys noudatti lakisääteistä velvollisuuttaan kulutuskirjanpidon ulkoisesta tarkastuksesta, ja että tätä pitäisi pitää riittävänä tarkastuksena Intian viranomaisten taholta. Tällaisia perusteluja ei voida hyväksyä. Intian viranomaisten suorittaman todentamisen olisi katsottava olevan erillinen mistään yrityksiä koskevista velvollisuuksista. Tarkastuskäynnillä vahvistettiin, että Intian viranomaisten todentamisjärjestelmä ei ole perusasetuksen liitteessä II olevan II osan 4 kohdan sääntöjen mukainen. Väite oli näin ollen hylättävä.

(182) Sama osapuoli väitti, että lisenssien yhteiskäyttö on laillista Intiassa ja että yritystä ei voida asettaa huonompaan asemaan käyttämällä tukimarginaalia koskevissa laskelmissa viennin kokonaisliikevaihtoa sen sijaan, että käytettäisiin tarkasteltavana olevan tuotteen liikevaihtoa. Lisenssien yhteiskäytön laillisuus Intiassa on sinänsä merkityksetöntä tässä yhteydessä. Tutkimuksessa kävi ilmi, että tämän yhteiskäytön vuoksi ei voitu osoittaa luotettavasti, mitkä lisenssit liittyivät polyesterikatkokuituihin. Tukimarginaalia koskevissa laskelmissa oli käytettävä etuutta liiketoimintayksikön tasolla eikä polyesterikatkokuitujen tasolla, koska todennettujen tietojen perusteella ei ollut mahdollista osoittaa asianmukaisesti, että (muidenkin tuotteiden tuotannossa käytettävät) tuotantopanokset oli käytetty vain polyesterikuidun tuottamiseen. Väite oli näin ollen hylättävä.

(183) Näin ollen 165 kappaleen a, d ja e alakohdassa tarkoitetut alajärjestelmät ovat tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia.

e) Tuen määrän laskeminen

(184) Koska sallittua tullinpalautusjärjestelmää tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmää ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistava etu on tuotantopanosten tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien koko palautettu määrä. Tältä osin on huomattava, että perusasetuksessa ei säädetä ainoastaan liiallisesta tuontitullien palauttamisesta johtuvasta tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta. Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja liitteessä I olevan i alakohdan mukaan liiallinen tullinpalautus voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton ainoastaan, jos perusasetuksen liitteen II ja III edellytykset täyttyvät. Kyseiset edellytykset eivät kuitenkaan täyttyneet tässä tapauksessa. Näin ollen, jos asianmukaista valvontamenettelyä ei näytetä toteen, edellä mainittua tullinpalautusjärjestelmiin sovellettavaa poikkeusta ei voida soveltaa, vaan sen sijaan sovelletaan tavanomaista sääntöä, jonka mukaan tasoitustullit määräytyvät maksamattomien tullien määrän (saamatta jääneen tulon) mukaan eikä oletetun liiallisen tullinpalautuksen mukaan. Kuten perusasetuksen liitteessä II olevassa II kohdassa ja liitteessä III olevassa II kohdassa säädetään, kyseisenlaisen liiallisen palautuksen laskeminen ei ole tutkijaviranomaisen tehtävä. Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan päinvastoin riittää, että tutkijaviranomainen toteaa, että on olemassa riittävä näyttö siitä, että tietty tarkastusjärjestelmä ei ole asianmukainen.

(185) AAS-järjestelmää hyödyntäneiden yritysten tuen määrä laskettiin tutkimusajanjaksolla alajärjestelmien nojalla tuotujen raaka-aineiden kantamatta jääneiden tuontitullien (perustulli ja erityinen lisätulli) perusteella (osoittaja). Tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tuen määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos sitä koskeva pyyntö oli perusteltu. Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä) tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(186) Tämän järjestelmän mukaiset tuet kolmelle asianomaiselle yritykselle olivat tutkimusajanjaksolla 0,11; 1,89 ja 4,31 prosenttia.

3.2.6 **Tullittoman tuonnin lupajärjestelmä (DFIA)**

a) Oikeusperusta

(187) DFIA-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on FTP 09–14 -asiakirjan kohdissa 4.2.1–4.2.47 ja HOP I 09–14 -käsikirjan kohdissa 4.31–4.36.

b) Tukikelpoisuus

(188) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) Käytännön toteutus

(189) DFIA on ennen vientiä ja viennin jälkeen sovellettava järjestelmä, jossa on mahdollista tuoda tullitta SION-vakionormien mukaisesti määriteltyjä tavaroita, joita ei siirrettävissä olevan DFIA:n kyseessä ollessa kuitenkaan tarvitse välttämättä käyttää vientituotteen valmistuksessa.

(190) DFIA kattaa ainoastaan SION-normeissa kuvattujen tuotantopanosten tuonnin. Tuontihyvitys on rajoitettu SION-normeissa mainittuun määrään ja arvoon, mutta alueviranomaiset voivat pyynnöstä tarkistaa sitä.

(191) Vientivelvoitetta koskee vaatimus 20 prosentin vähimmäisarvonlisästä. Vienti voidaan toteuttaa DFIA-lupaa odotettaessa, missä tapauksessa tuontihyvitys määritetään suhteessa väliaikaiseen vientiin.

(192) Kun vientivelvoite on täytetty, viejä voi hakea DFIA-luvan siirrettävyyttä, mikä tarkoittaa käytännössä lupaa myydä tullittoman tuonnin lupa markkinoilla.

(193) Yksi tarkastettu vientiä harjoittava tuottaja käytti DFIA-järjestelmää tutkimusajanjakson aikana.

d) DFIA-järjestelmää koskevat päätelmät

(194) Tuontitulleista vapauttaminen on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea. Kyseessä on Intian viranomaisten taloudellinen tuki, koska se vähentää tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin, ja siitä on koitunut etua tutkituille viejille, koska se parantaa niiden maksuvalmiutta.

(195) Lisäksi DFIA-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa.

(196) Tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Erityisesti i) se mahdollistaa jälkikäteen sellaisiin tuotantopanoksiin liittyvien tuontimaksujen palauttamisen, jotka käytetään toisen tuotteen tuotantoprosessissa; ii) käytössä ei ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa vai käytetäänkö niitä lainkaan tai onko etua saatu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla; ja iii) todistusten/lupien siirrettävyys merkitsee sitä, että viejällä, jolle DFIA on myönnetty, ei itse asiassa ole mitään velvoitetta käyttää todistusta tuotantopanosten tuontiin.

(197) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen yksi otokseen valittu intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Intiassa käytössä oleva todentamisjärjestelmä on kohtuullinen, tehokas ja Intian kaupallisten käytäntöjen mukainen, minkä vuoksi ensisijaista syytä, jonka vuoksi järjestelmään olisi sovellettava tasoitustoimenpiteitä, ei enää ole. Toisin kuin väitettiin, tutkimuksessa ei vahvistettu, että Intiassa käytössä olevan todentamisjärjestelmän avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa vai käytetäänkö niitä lainkaan tai onko etua saatu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Tuottaja ei myöskään kiistänyt sitä, että järjestelmä mahdollistaa tuontimaksujen jälkipalautuksen tai -hyvityksen tuotantopanoksista, jotka käytetään jonkin toisen tuotteen tuotantoprosessissa, eikä sitä, että todistusten/lupien siirrettävyyden vuoksi viejällä, jolle on myönnetty DFIA-lupa, ei itse asiassa ole mitään velvoitetta käyttää lupaa tuotantopanosten tuontiin. Väite oli näin ollen hylättävä.

e) Tuen määrän laskeminen

(198) Koska sallittua tullinpalautusjärjestelmää tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmää ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistava etu on tuotantopanosten tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien koko palautettu määrä. Tältä osin on huomattava, että perusasetuksessa ei säädetä ainoastaan liiallisesta tuontitullien palauttamisesta johtuvasta tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta.

(199) Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja liitteessä I olevan i alakohdan mukaan liiallinen tullinpalautus voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton ainoastaan, jos perusasetuksen liitteen II ja III edellytykset täyttyvät. Kyseiset edellytykset eivät kuitenkaan täyttyneet tässä tapauksessa. Näin ollen, jos asianmukaista valvontamenettelyä ei näytetä toteen, edellä mainittua tullinpalautusjärjestelmiin sovellettavaa poikkeusta ei voida soveltaa, vaan sen sijaan sovelletaan tavanomaista sääntöä, jonka mukaan tasoitustullit määräytyvät maksamattomien tullien määrän (saamatta jääneen tulon) mukaan eikä oletetun liiallisen tullinpalautuksen mukaan. Kuten perusasetuksen liitteessä II olevassa II kohdassa ja liitteessä III olevassa II kohdassa säädetään, kyseisenlaisen liiallisen palautuksen laskeminen ei ole tutkijaviranomaisen tehtävä. Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan päinvastoin riittää, että tutkijaviranomainen toteaa, että on olemassa riittävä näyttö siitä, että tietty tarkastusjärjestelmä ei ole asianmukainen.

(200) DFIA-järjestelmää hyödyntäneiden yritysten tuen määrä laskettiin tutkimusajanjaksolla alajärjestelmien nojalla tuotujen raaka-aineiden kantamatta jääneiden tuontitullien (perustulli ja erityinen lisätulli) perusteella (osoittaja). Tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tuen määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos sitä koskeva pyyntö oli perusteltu. Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä) tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(201) Tämän järjestelmän mukainen tuki yhdelle asianomaiselle yritykselle oli tutkimusajanjaksolla 4,95 prosenttia.

3.2.7 **Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)**

a) Oikeusperusta

(202) EPCGS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 09–14:n lukuun 5 sekä HOP I 09–14:n lukuun 5.

b) Tukikelpoisuus

(203) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin ja palveluntarjoajiin.

c) Käytännön toteutus

(204) Tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutunut yritys voi tuoda (uusia ja käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) tuotantohyödykkeitä alennetulla tullilla. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCGS-lisenssin. Järjestelmässä on sovellettu kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua 3 prosentin tuontitullia. Maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on vientivelvoitteen täyttämiseksi käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tiettynä aikana. FTP 09–14 -asiakirjan mukaan tuotantohyödykkeitä voi tuoda nollatullilla EPCGS-järjestelmän nojalla, mutta tällöin ajanjakso vientivelvoitteen täyttämistä varten on lyhyempi.

(205) EPCGS-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimarkkinoilta. Tällöin tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tuoda tullitta maahan kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia aineksia. Vaihtoehtoisesti kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa saatavat edut toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.

(206) Kolmen otokseen valitun yrityksen havaittiin saaneen tutkimusajanjaksolla EPCGS-järjestelmästä etuja, jotka liittyivät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen.

d) EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät

(207) EPCGS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus on Intian viranomaisten antamaa taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tullinalennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää yrityksen maksuvalmiutta.

(208) EPCGS-järjestelmä on myös oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.

(209) EPCGS-järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

e) Tuen määrän laskeminen

(210) Tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa kyseisellä teollisuudenalalla. Tuen määrä tutkimusajanjaksolla laskettiin jakamalla maksamattomien tullien kokonaismäärä poistoajalla. Näin laskettua tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta määrä ilmentäisi ajan myötä saavutetun edun koko arvoa. Tutkimusajanjaksolla Intiassa voimassa ollutta kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen. Jos oli esitetty perusteltu pyyntö, tuen saamiseksi välttämättömät kustannukset vähennettiin perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja).

(211) Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tutkimusajanjakson asiaa koskevan viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(212) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen kaksi otokseen valittua intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi tuen määrää koskevien laskelmien uudelleentarkastelua. Ne väittivät, että EPCG-lisenssejä voidaan hylätä, minkä tuloksena tuotantohyödykkeet hankitaan kotimaasta, jolloin sovelletaan valmisteveroa. Mitään täsmällistä viittausta tiettyihin hylättyihin lisensseihin ei kuitenkaan annettu. Tätä seikkaa ei myöskään otettu esiin tutkimuksen aikana, jolloin väite olisi voitu todentaa asianmukaisesti. Tuen määrän määrittämisessä käytettiin joka tapauksessa perustana yrityksen tarkastettua rekisteriä, joka sisälsi hankitut tuotantopanokset. Väite oli näin ollen hylättävä.

(213) Tämän järjestelmän osalta kyseisille kolmelle yritykselle vahvistetut tukiprosentit tutkimusajanjaksolla olivat 0,37; 0,40 ja 0,46 prosenttia.

3.2.8 **Kannustinjärjestelmä (PSI)**

a) Oikeusperusta

(214) Kannustaakseen teollisuuden hajauttamista osavaltion vähän kehittyneille alueille Maharashtran viranomaiset ovat vuodesta 1964 myöntäneet kannustimia osavaltion kehittyville alueille perustettaville uusille yksiköille tai siellä jo sijaitsevien yksiköiden laajennuksille osana kannustinpakettia, joka tunnetaan nimellä "Package Scheme of Incentives". Järjestelmää on muutettu useita kertoja sen käyttöönoton jälkeen, ja tässä tutkimuksessa merkityksellisiä ovat sen vuoden 2001 ja 2007 versiot. Vuoden 2001 kannustinjärjestelmä "Package Scheme of Incentives" on päivätty 31 päivänä maaliskuuta 2001 ja perustuu päätöslauselmaan nro IDL-1021/(CR-73)/IND-8. Vuoden 2007 kannustinjärjestelmä "Package Scheme of Incentives" on päivätty 30 päivänä maaliskuuta 2007 ja perustuu päätöslauselmaan nro PSI-1707/(CR-50)/IND-8.

b) Tukikelpoisuus

(215) Edellä mainituissa päätöslauselmissa luetellaan sellaiset teollisuus- ja yritystyypit, jotka voidaan katsoa tukikelpoisiksi saamaan kannustimia.

c) Käytännön toteutus

(216) Kannustaakseen teollisuuden leviämistä kehitysalueille Maharashtran osavaltion hallitus on ottanut käyttöön kannustinpaketin uusille tuotantoyksiköille tai entisten yksiköiden laajennuksille Maharashtran osavaltion kehitysalueilla. Päätöslauselman liitteessä I luetellaan ne osavaltion alueet, joille kyseisen järjestelmän kannustimia voidaan myöntää. Vuoden 2007 järjestelmän kannustimia voi kuitenkin hakea vain, jos tukikelpoisuustodistus on annettu vuoden 2007 järjestelmän mukaisesti ja edunsaaja täyttää tukikelpoisuustodistuksen määräykset/edellytykset. Todistuksen myöntää toimeenpanovirasto (valtion elin) siten, että sen voimassaolo alkaa samana päivänä kuin tuensaajan (eli tukikelpoisen yksikön) kaupallinen tuotanto käynnistyy.

(217) PSI-järjestelmässä on useita alajärjestelmiä, ja kaksi tarkastettua vientiä harjoittavaa tuottajaa sai etuutta tutkimusajanjaksolla seuraavista:

— Sähköverosta vapauttaminen (Electricity Duty Exemption, EDE)

— Teollisuuden edistämistuki (Industrial Promotion Subsidy, IPS).

(218) EDE myönnetään tukikelpoisille uusille yksiköille, jotka perustetaan tietyille alueille tukikelpoisuustodistuksessa täsmennetyksi ajaksi. Tässä tapauksessa kyseiset kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa vapautetaan sähköveron maksamisesta, toinen 9 vuoden ja toinen 7 vuoden ajaksi. Muualla osavaltion alueella 100-prosenttisesti vientiin suuntautuneet yksiköt sekä tietotekniikan ja bioteknologian yksiköt vapautetaan sähköverosta kymmenen vuoden ajaksi.

(219) Tutkimuksen aikana todettiin, että yksi Maharashtran osavaltion alueella sijaitseva vientiä harjoittava tuottaja sai etua sähköverosta vapauttamisen alajärjestelmästä tutkimusajanjaksolla.

(220) IPS oikeuttaa tuensaajan tukeen, joka vastaa 75–100:aa prosenttia tukikelpoisista investoinneista, joista on vähennetty muista PSI:n alajärjestelmistä kuten EDE:stä saadut etuudet. Tukea myönnetään ajanjaksoksi, joka määritellään tukikelpoisuustodistuksessa, eikä sen määrä voi ylittää Maharashtran osavaltiolle samalla kaudella maksettavan alv:n määrää. Tukikelpoisia investointeja ovat pääomamenot rakennuksiin, tehtaisiin ja koneisiin.

(221) Tutkimuksen aikana todettiin, että kaksi Maharashtran osavaltion alueella sijaitsevaa vientiä harjoittavaa tuottajaa sai etua IPS-alajärjestelmästä tutkimusajanjaksolla.

(222) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen kaksi otokseen valittua intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että Maharashtran viranomaisten tarjoamaa IPS-alajärjestelmää ei sovelleta polyesterikatkokuidun valmistukseen, tuotantoon tai vientiin suoraan tai välillisesti ja että etuus riippuu kotimaassa maksetun veron määrästä. Ne väittivät myös, että järjestelmän tavoitteena ei ole tarjota etuuksia vientiä harjoittaville tuottajille vaan kompensoida kustannuksia, jotka liittyvät alueen kehittymättömyyteen, ja että näin ollen järjestelmään ei voida soveltaa tasoitustoimenpiteitä. Lisäksi ne väittivät, että järjestelmää olisi käsiteltävä pääomatukena pikemminkin kuin toistuvana tukena ja että saatu kokonaisetuus olisi jaettava tuetun pääoman normaalille poistoajalle. Kuten 220 kappaleessa mainitaan, tutkimuksessa kävi ilmi, että avustusta maksetaan vuosittain tukikelpoisille investoinneille, joita ovat rakentamisesta, tuotantolaitoksesta ja koneista aiheutuvat menot. Tällaiset investoinnit liittyvät suoraan polyesterikatkokuituihin. Se, että vuotuisesti haettavan määrän ylärajana on Maharashtran viranomaisille samalla kaudella maksettujen kotimaisten verojen määrä, ei muuta sitä tosiseikkaa, että Maharashtran viranomaisten myöntämä vuotuinen etuus on Intian viranomaisten taloudellista tukea, josta koituu etua tutkimuksen kohteena oleville vientiä harjoittaville tuottajille. Vuosittain maksettavalla avustuksella ei myöskään ole pääomatuen ominaisuuksia, vaikka tällaisen maksun pohjana olisikin investointi tuotantohyödykkeisiin. Väite oli näin ollen hylättävä.

d) EDE:tä ja IPS:ää koskevat päätelmät

(223) Molemmat alajärjestelmät ovat perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaista tukea, koska niistä annetaan Intian viranomaisten taloudellista tukea, josta on koitunut etua tutkituille viejille.

(224) Tukialajärjestelmät ovat perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti erityisiä, kun otetaan huomioon, että lainsäädännössä, jonka nojalla myöntävä viranomainen toimii, rajataan järjestelmään pääsy tiettyihin yrityksiin tietyllä maantieteellisellä alueella.

(225) Tämän vuoksi tukea olisi pidettävä tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavana.

e) Tuen määrän laskeminen

(226) Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyen tutkimusajanjakson aikana. Tämä määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti vientiä harjoittavan tuottajan tarkasteltavana olevan tuotteen tutkimusajanjakson aikaisen kokonaismyynnin liikevaihtoon, koska tuki ei ole riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(227) EDE-alajärjestelmän osalta vahvistettu tukiprosentti oli 0,31 prosenttia sille yritykselle, joka tätä etuutta sai.

(228) IPS-alajärjestelmän osalta vahvistettu tukiprosentti oli tutkimusajanjaksolla asianomaisille yrityksille 1,03 ja 1,91 prosenttia.

3.2.9 **Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä**

(229) Näiden havaintojen perusteella tarkastettujen vientiä harjoittavien tuottajien tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien kokonaismäärä arvo-osuutena ilmaistuna oli 4,16–7,65 prosenttia (ks. jäljempänä oleva taulukko).

Taulukko 1

Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä — Intia

(%)

Järjestelmä / Yritys	FMS	FPS	DDS	AAS	DFIA	EPCG	PSI/EDE	PSI/IPS	Yhteensä
Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd	0,42 %	1,77 %	—	—	—	—	0,31 %	1,91 %	**4,41**
Ganesha Ecosphere Ltd	—	1,95	0,24	0,11	4,95	0,40	—	—	**7,65**
Indo Rama Synthetics Ltd	0,15	1,75	—	1,89	—	0,37	—	1,03	**5,19**
Polyfibre Industries Pvt. Ltd	0,19	1,85	2,12	—	—	—	—	—	**4,16**
Reliance Industries Limited	0,63	1,59	—	4,31	—	0,46	—	—	**6,99**

3.3 VIETNAM

3.3.1 **Yleistä**

(230) Valitukseen sisältyvien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella tutkittiin seuraavia järjestelmiä, joissa Vietnamin viranomaiset esitettyjen väitteiden mukaan olivat myöntäneet vientitukea:

A. valtion omistamien pankkien etuuskohtelun mukainen lainananto polyesterikatkokuitujen tuottajille ja viranomaisten harjoittama valtuuttaminen tai määrääminen yksityisiin pankkeihin nähden sekä korkotuki;

B. valtion omistamien yritysten harjoittama tavaroiden toimittaminen polyesterikatkokuitujen tuottajille riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan;

C. valtion tarjoama maa riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan ja muut maahan liittyvät etuudet;

D. välittömiä veroja koskevat vapautus- ja helpotusohjelmat;

E. välillisiä veroja ja tuontitariffeja koskevat ohjelmat;

F. käyttöomaisuuden nopeutetut poistot;

G. muut tukiohjelmat, mukaan luettuna valtion keskus-, alue- ja paikallisviranomaisten järjestelmät.

(231) Komissio tutki kaikki valituksessa esitetyt tukijärjestelmät. Kustakin järjestelmästä tutkittiin, voitiinko perusasetuksen 3 artiklan sääntöjen nojalla vahvistaa, että siinä on kyse Vietnamin viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta ja vientiä harjoittaville tuottajille koituneesta edusta. Tutkimuksessa kävi ilmi, että tässä tapauksessa tutkituista järjestelmistä myönnetyt mahdolliset etuudet ovat alle perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdassa ([4]) säädetyn vähimmäistason. Sen vuoksi ei pidetty tarpeellisena tehdä päätelmiä siitä, mahdollistavatko yksittäiset järjestelmät tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

(232) Selvyyden ja avoimuuden vuoksi järjestelmien yksityiskohdat ja yksittäisten yritysten vastaavat tukiasteet esitetään kuitenkin jäljempänä, riippumatta siitä, pidetäänkö tukia tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavina vai ei. Etuus laskettiin perusasetuksen 6 artiklan mukaisesti.

3.3.2 **Erityiset tukijärjestelmät**

Tukijärjestelmät, joita vietnamilaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät käyttäneet tutkimusajanjaksolla

(233) Tutkimuksessa havaittiin, että tutkitut vietnamilaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät käyttäneet seuraavia järjestelmiä:

a) valtion omistamien yritysten harjoittama tavaroiden toimittaminen polyesterikatkokuitujen tuottajille riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan;

b) käyttöomaisuuden nopeutetut poistot;

c) muut tukiohjelmat, mukaan luettuna valtion keskus-, alue- ja paikallisviranomaisten järjestelmät.

(234) Valitukseen sisältyvässä väitteessä, joka koski valtion omistamien yritysten harjoittamaa tavaroiden toimittamista polyesterikatkokuituteollisuudelle riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan, todettiin, että vietnamilaiset tuottajat saivat tuetuilla hinnoilla PTA/MEG:tä, jota voidaan käyttää pääraaka-aineena polyesterikatkokuitujen tuottamisessa. Tutkimuksessa kuitenkin havaittiin, että yksikään tutkimuksen kohteena olleesta vientiä harjoittavasta tuottajasta ei käyttänyt PTA/MEG:tä pääraaka-aineenaan, vaan ne kaikki käyttivät kierrätettyjä PET-pulloja tai PET-pulloista saatua rouhetta.

(235) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä huomautti, että komissio esitti osittaisen analyysin vain yhdestä ohjelmasta (PTA/MEG:n tarjoaminen tuetuilla hinnoilla). Valituksen tekijä väitti tästä ohjelmasta, että tapa, jolla otos vahvistettiin, ja se, että joitakin suuria polyesterikatkokuidun vietnamilaisia tuottajia ei kuulunut tutkimuksen piiriin, vaikuttivat tästä ohjelmasta saadun tuen määrittämiseen. Valituksen tekijä luetteli myös muita tukiohjelmia, joita väitteen mukaan esiintyy Vietnamissa ja joista valituksessa oli annettu tietoja.

(236) Kuten komissio selitti 32–34 ja 42 kappaleessa, otanta ei ollut tarpeen Vietnamin osalta, koska kaikki vietnamilaiset tuottajat olivat valmiita toimimaan yhteistyössä ja kyselylomakkeeseen vastanneen kolmen yhteistyössä toimineen tuottajan osuus Vietnamista unioniin tulevasta tuonnista oli yli 99 prosenttia. Sen vuoksi valituksen tekijän otantaa koskevat väitteet eivät ole merkityksellisiä tutkimuksen päätelmien kannalta. Lisäksi pelkästään se, että Vietnamissa on muitakin suuria polyesterikatkokuidun tuottajia, ei tee yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien edustavuutta kyseenalaiseksi. Komissio vahvistaa, että se pyysi tietoja ja vastauksia kaikista valitukseen sisältyvistä väitetyistä tukijärjestelmistä, myös niistä, jotka valituksen tekijä mainitsi päätelmistä ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa, mutta yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ei havaittu käyttäneen näitä järjestelmiä. Komissio antoi tarkempia tietoja PTA/MEG:n tarjoamisesta, koska se tuotiin valituksessa esiin ohjelmana, josta on mahdollisesti myönnetty merkittävästi tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.

Tukijärjestelmät, joita tutkimuksen kohteena olleet vietnamilaiset vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät tutkimusajanjaksolla

(237) Tutkimuksen kohteena olleiden vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien havaittiin käyttäneen tutkimusajanjaksolla seuraavia järjestelmiä.

([4]) Ks. alaviite 3.

3.3.3 **Etuuskohteluun perustuva luotonanto**

3.3.3.1 *Vietnam Development Bank -pankin tukema investointien jälkeinen korkoprosentti*

(238) Vietnam Development Bank (VDB) on valtion omistama poliittisin perustein toimiva pankki, joka perustettiin vuonna 2006 päätöksellä nro 108/2006/QD-TTg toteuttamaan valtion politiikkaa kehitysinvestointiluottojen ja vientiluottojen alalla. VDB hallinnoi tutkimusajanjakson aikana korkoprosenttien tukiohjelmaa, joka kohdistui joihinkin liikepankkien luottoihin. Thai Binh -ryhmään kuuluvilla yrityksillä oli sopimuksia VDB:n kanssa BIDV:stä ja Vietcom Bank -pankista otettuihin lainoihin kohdistuvan tuen saamiseksi.

(239) Ohjelman oikeusperusta on 30 päivänä elokuuta 2011 annettu asetus nro 75/2011/ND-CP, jolla korvataan asetukset nro 151/2006/ND-CP, 106/2008/ND-CP ja 106/2004 ND-CP. Jos sopimus on allekirjoitettu ennen asetuksen nro 75/2011 soveltamista, sovelletaan edeltäviä asetuksia.

(240) Ohjelmasta saatava etuus vastaa VDB:n tarjoaman korkoprosentin ja liikepankkien näiden kahden yrityksen luottoihin soveltamien korkoprosenttien välistä erotusta. Ohjelmaa sovelletaan liikepankkien pitkän ja keskipitkän aikavälin luottoihin, joita käytetään investointihankkeiden rahoittamiseen.

(241) Tästä järjestelmästä saatu etu oli 0–0,28 prosenttia.

3.3.3.2 *Joidenkin valtio-omisteisten liikepankkien myöntämät matalakorkoiset lainat*

(242) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Vietnamin pankkisektorista merkittävä osuus on valtion omistuksessa: viisi suurinta valtio-omisteista pankkia ([5]) myönsi lähes 50 prosenttia tutkimusajanjakson aikaisista luotoista Vietnamin taloudessa. Vietnamiin sijoittautuneiden pankkien ulkomaiseen omistajuuteen sovelletaan rajoituksia ([6]). Liikepankkeja ohjeistetaan tarjoamaan korkotukea yrityksille ([7]). Vietnamin keskuspankki asettaa enimmäiskorkoprosentit, joita liikepankit voivat veloittaa joidenkin yritysten luotoista ([8]). Asiakirjoihin sisältyvät tiedot osoittavat, että valtio-omisteiset liikepankit tarjoavat alempia korkoprosentteja kuin muut pankit.

(243) Useissa Vietnamin pankkisektoria ja luotonantoa koskevissa laeissa viitataan etuuskohteluun perustuvaan luotonantoon. Esimerkiksi vuonna 2001 annetussa asetuksessa 1627 viitataan asiakkaille myönnettäviin luottoihin, joihin sovelletaan etuuskohteluun perustuvaa luottopolitiikkaa (20 ja 26 §) ja luottolaitoksia koskevassa laissa viitataan pehmeäehtoisiin luottoihin (27 §).

(244) Tuen määrä lasketaan vastaanottajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Perusasetuksen 6 artiklan b alakohdan mukaan tuensaajalle koituneeksi eduksi katsotaan etuuskohteluun perustuvasta lainasta maksettujen luottokustannusten määrän ja vastaavasta kaupallisesta lainasta, jonka yritys voisi saada markkinoilta, maksettavien luottokustannusten määrän erotus.

(245) Näiden tietojen (ks. 242 ja 243 kappale) perusteella vaikuttaa siltä, että Vietnamin rahoitussektorilla on huomattavia vääristymiä. Sen vuoksi komissio käytti ulkoista vertailuarvoa etuuskohteluun perustuvista lainoista saadun edun laskemisessa. Kuten 231 kappaleessa todettiin, tämä ei estä tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa etuuskohteluun perustuvasta lainanannosta saadun tuen osalta. Koska tuki oli vähimmäistasoa, komissio ei tehnyt lopullisia päätelmiä siitä, ovatko kyseiset pankit julkisia elimiä tai onko pankkien suorittama riskinarviointi riittävä.

(246) Ulkoinen vertailuarvo tarvittiin, jotta voitiin kattaa Vietnamin dongeissa (VND) myönnetyt lainat, koska mitään näyttöä ei saatu siitä, että Yhdysvaltojen dollareissa myönnettyjä lainoja olisi tuettu. Yhteistyössä toimineista yrityksistä vain Thai Binh -ryhmä sai VND:n määräisiä lainoja. Vertailuarvo laskettiin käyttämällä 48:n alemman keskitulotason (BKT) maan korkoprosenttikoria viimeisimmällä käytettävissä olevalla ajanjaksolla (vuosi 2012). Nämä maat valittiin, koska niiden BKT vastasi Vietnamin BKT:tä. Nämä korkoprosentit oikaistiin tutkimusajanjakson aikaisen inflaation huomioon ottamiseksi, jotta saatiin todelliset korkoprosentit, ja 48:n maan keskiarvo laskettiin niiden maiden osalta, joita koskevat tiedot olivat saatavilla. Maiden korko- ja inflaatioprosentit saatiin Maailmanpankista. Näiden keskitulotason maiden keskimääräinen reaalikorko oli 8,23 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Tätä vertailuarvoa verrattiin tutkimuksen kohteena olleiden yritysten kaikkien VND-määräisten luottojen korkoprosentteihin, jotka oli oikaistu inflaation huomioon ottamiseksi.

([5]) Bank for Agriculture and Rural Development, Vietnam Foreign Commercial Bank, Industrial and Commercial Bank, Bank for Investment and Development of Vietnam ja Mekong Housing Bank.
([6]) Asetuksen nro 69/2007/ ND-CP 4 §.
([7]) Pääministerin päätös nro 443/QD-TTf, 4 päivänä huhtikuuta 2009, 2, 3 ja 4(a) §.
([8]) Esim. yleiskirje nro 102013/TT-NHNN, 1.2 (b), (c) ja (d) §,

(247) Tästä ohjelmasta saatu etu oli 0–1,34 prosenttia.

(248) Päätelmistä imoittamisen jälkeen Vietnamin viranomaiset kiistivät Vietnamin rahoitusjärjestelmän vääristymiä koskevat päätelmät ja totesivat, että komission olisi pitänyt arvioida, ovatko valtio-omisteiset pankit julkisia elimiä ja onko niiden suorittama luottoriskien arviointi riittävä. Vietnamin viranomaisten mukaan tällainen analyysi olisi vaikuttanut taloudellisen tuen esiintymistä koskeviin päätelmiin samoin kuin ulkoisen viitearvon käyttöön ohjelmasta saadun edun vahvistamiseksi.

(249) Tutkimuksessa kerätyt tiedot ja näyttö osoittavat merkittäviä vääristymiä Vietnamin pankkijärjestelmässä (ks. 242–243 kappale). Perusasetuksen mukaisesti näiden vääristymien vuoksi oli käytettävä ulkoista viitearvoa (mahdollisen) etuuden määrän määrittämiseksi. Koska vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien etuudet ovat vähimmäistasoa, komission mielestä ei ole tarpeen tutkia, ovatko pankit julkisia elimiä ja/tai onko riskinarviointi riittävä (ks. 231 ja 232 kappale).

3.3.4 **Maankäyttöoikeuksien tarjoaminen**

(250) Molemmille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille myönnettiin maankäyttöoikeuksia erityisteollisuusalueilla. Thai Binh -ryhmä sai maankäyttöoikeudet suoraan valtiolta, mutta Vietnam New Century Polyester Fibre Co Ltd:n (VNC) saama maa on vuokrattu osittain valtio-omisteisen yrityksen kautta.

(251) Thai Binh -ryhmällä on kolme maa-aluetta teollisuusalueella. Ryhmä oli tutkimusajanjaksolla vapautettu täysin vuokran maksamisesta näiden maa-alueiden osalta. Vapautus perustuu asetuksiin nro 121/ 2010/ND-CP ja nro 142 /2005/ND-CP. Ryhmä ei maksanut vuokraa myöskään kolmannesta maa-alueesta, koska sillä on käynnissä hallinnollinen menettely vapautuksen hakemiseksi. Vapautetut vuokrat ovat huomattavasti alle niiden vuokrien, joita ryhmä maksaa samanlaisista maa-alueista teollisuusalueen läheisyydessä, ja vaikuttavat olevan huomattavasti alle maan normaalihintojen kyseisellä alueella.

(252) VNC ei saanut täyttä vapautusta maankäyttöoikeuksista, mutta oli selvää, että se sai etuutta tutkimusajanjaksolla. VNC vuokraa kolmea maa-aluetta osittain valtio-omisteiselta yritykseltä. Vietnamin viranomaiset väittivät, että kyseessä on yksityisten osapuolten välinen liiketoimi, mutta asiakirjoihin sisältyvät tiedot ovat ristiriidassa tämän väitteen kanssa. VNC:n investointilisenssissä mainitaan maan vuokraus etuuskohteluun perustuvana etuna. Lisenssissä Quang Ninhin kansankomitea velvoittaa VNC:n vuokraamaan maan tältä yritykseltä. Maa-alueen VNC:lle vuokraavan osittain valtio-omisteisen yrityksen ja paikallisen maaviranomaisen välisen alkuperäisen sopimuksen mukaan maa-alueen myöhempi siirto on mahdollinen vain paikallisen maaviranomaisen asettamien tiettyjen ehtojen mukaan. Tämä osoittaa, että valtio on osallisena näiden kahden osapuolen välisessä maakaupassa.

(253) Etuuden arviointia varten komissio vertasi teollisuusalueiden maakauppaan liittyviä alhaisia maanhintoja samankaltaisen maan vertailuhintaan. Tutkimuksessa todettiin merkkejä siitä, että Vietnamin maamarkkinat ovat säänneltyjä ja valtion puuttuminen toimintaan vääristää niitä, koska maankäyttöoikeudet on vapautettu maksuista tai niihin sovelletaan etuuskohteluun perustuvaa korvausta tietyillä teollisuusalueilla sijaitsevan maan ja/tai kannustettujen toiminta-alojen osalta. Tässä nimenomaisessa tapauksessa komissio piti maankäyttöoikeuksiin liittyvää liiketoimea suhteellisen luotettavana, koska kyseinen maa-alue sijaitsee kannustettujen alueiden ulkopuolella ja koska asianomainen yritys toimii alalla, joka ei liity polyesterikatkokuituun ja joka ei ole kannustettu ala valtion politiikan mukaisesti. Kyseisen liiketoimen hintoja käytetään vertailuarvona etuuden arviointia varten, sen kuitenkaan rajoittamatta mahdollisia päätelmiä Vietnamin yleisestä maamarkkinatilanteesta.

(254) Tästä järjestelmästä saatu etu oli 0,17–0,37 prosenttia.

3.3.5 **Välittömiä veroja koskevat vapautus- ja helpotusohjelmat**

(255) Molemmat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat saivat etuutta useista välittömiä veroja koskevista helpotuksista, jotka perustuvat niiden investointilisenssissä lueteltuihin vapautuksiin. Näiden vapautusten perustana ovat asetus nro 164/2003/ND-CP, joka on korvattu asetuksilla nro 124/2008/ND-CP ja 122/2011/ND-CP, sekä yleiskirje 140/2012 ja asetus nro 164/2003/ND-CP, jota on muutettu ja täydennetty asetuksella nro 152/204/ND-CP (koneiden tuontia koskeva tulleista ja arvonlisäverosta vapauttaminen).

(256) Edellä mainitun lainsäädännön mukaan välittömiä verkoja koskevia vapautuksia ja helpotuksia voidaan myöntää mm. yrityksille, jotka sijaitsevat erityisillä teollisuusalueilla tai jotka työllistävät paljon ihmisiä tai jotka toimivat tietyillä talouden sektoreilla.

(257) Tuen määrä lasketaan vastaanottajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Vastaanottajille koituneena etuna pidetään normaalin veroprosentin mukaisesti maksettavan kokonaisveron määrää sen jälkeen, kun siitä on vähennetty määrä, joka maksettiin alennetun etuuskohteluun perustuvan veroprosentin tai kokonaan vapautetun veron mukaan. Tukena pidettävät määrät perustuvat tuoreimpiin vuotuisiin veroilmoituksiin. Tuki suhteutettiin yrityksen kokonaisliikevaihtoon ja ilmoitettiin prosentteina unioniin suuntautuvan viennin CIF-liikevaihdosta.

(258) Tästä järjestelmästä saatu etu oli 0,11–0,36 prosenttia.

3.3.6 **Tuotujen raaka-aineiden tuontitullista vapauttaminen**

(259) Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat saivat vapautuksia tuotujen raaka-aineiden tullien maksamisesta tutkimusajanjaksolla. Vapautuksen perustana on tuonti- ja vientiveroa koskeva laki nro 45/2005/QH11, joka on pantu täytäntöön asetuksella nro 87/2010/ND-CP. Tarkastus- ja valvontajärjestelmää ja -menettelyjä koskevat säännöt annetaan yleiskirjeessä 194/2010TT.

(260) Vietnamin viranomaiset ilmoittivat kyselylomakevastauksessaan käyttävänsä tullinpalautus-/suspendointijärjestelmää. Lainsäädännön mukaan vapautusta sovelletaan tuotuihin raaka-aineisiin, jotka käytetään vientituotteiden tuotantoon. Tullit voidaan palauttaa suhteessa siihen määrään, joka tuodusta raaka-aineesta käytetään vietävään lopputuotteeseen.

(261) Kummankaan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan ei todettu tutkimusajanjaksolla saaneen taloudellista etua tästä järjestelmästä. Vaikka ne vapautettiin raaka-aineiden tuontitullin maksamisesta, tutkimusajanjaksolla ei havaittu liiallista tuontitullien palauttamista. Molempien yritysten tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynti oli suhteellisen vähäistä. Ne hankkivat lisäksi merkittävän osan pääraaka-aineista kotimaasta, koska määrät, jotka ne toivat vientituotteen tuotantoa varten, eivät riittäneet.

(262) Edellä esitetyn perustella ei pidetty tarpeellisena päätelmien tekemistä siitä, onko ilmoitettu tullinpalautusjärjestelmä WTO:n sääntöjen ja perusasetuksen liitteessä II ja III olevien sääntöjen mukainen.

(263) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen Vietnamin viranomaiset tukivat tätä ohjelmaa koskevia komission päätelmiä. Ne halusivat kuitenkin myös tuoda esiin, että Vietnamin tullinpalautusjärjestelmä on täysin perusasetuksen liitteessä II ja III olevien sääntöjen mukainen huolimatta siitä, että tästä asiasta ei tehty päätelmiä. Komissio ottaa huomioon tämän Vietnamin viranomaisten kannan. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että vietnamilaisen vientiä harjoittavien tuottajien etuudet ovat vähimmäistasoa, komissio katsoo edelleen, että se ei pidä tarpeellisena tarkastella tässä tutkimuksessa, onko tullinpalautusjärjestelmä perusasetuksen liitteessä II ja III olevien sääntöjen mukainen (ks. 231–232 kappale).

3.3.7 **Tuotujen koneiden tuontitullista vapauttaminen**

(264) Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat saivat vapautuksia tuotujen koneiden tullien ja arvonlisäveron maksamisesta tutkimusajanjaksolla. Vapautuksen perustana on tuonti- ja vientiveroa koskeva laki nro 45/2005/QH11, joka on pantu täytäntöön asetuksella nro 87/2010/ND-CP. Tarkastus- ja valvontajärjestelmää ja -menettelyjä koskevat säännöt annetaan asetuksessa nro 154/2005/N-CP, yleiskirjeessä 194/2010TT ja yleiskirjeessä 117/2011.

(265) Yrityksiä pyydettiin ilmoittamaan koneiden tuonnista kymmenen vuoden ajalta. Vaikka oli selvää, että yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat saivat etua järjestelmästä, tämä etu ei ollut huomattava. Tämä johtuu siitä, että yritysten koneiden tuonti ei ollut merkittävää suhteessa polyesterikatkokuitujen EU-myynnin liikevaihtoon. Mahdollisten etuuksien merkitystä myös vähentää se, että koneiden kustannukset jaksotettiin useille vuosille (yleensä 10 vuodelle), minkä vuoksi tutkimusajanjakson aikainen etuus pieneni vastaavasti.

(266) Tästä järjestelmästä saatu etu oli 0,08–0,1 prosenttia.

3.3.8 **Tukien määrä**

(267) Perusasetuksen säännösten mukaisten tukien määrä arvo-osuutena ilmaistuna on vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta 0,6–2,31 prosenttia. Koko maata koskeva tukimarginaali on edellä esitettyjen kahden marginaalin painotettu keskiarvo eli 1,25 prosenttia. Edellä esitetyt tuet suhteutettiin yrityksen kokonaisliikevaihtoon ja ilmoitettiin prosentteina unioniin suuntautuvan viennin CIF-liikevaihdosta.

(268) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että oli epäselvää, miten komissio laski tämän tukimarginaalin vaihteluvälin ja miksi komissio ei ollut ottanut huomioon korkeimpia marginaaleja, jotka olisivat olleet vähimmäistason yläpuolella. Kuten komissio selitti edeltävässä kappaleessa, yhteistyössä toimineiden vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien aggregoitujen tuet yhteensä (arvo-osuutena ilmaistuna) vaihtelevat 0,6 prosentista 2,31 prosenttiin. Kun lasketaan näiden marginaalien painotetut keskiarvot, maakohtaiseksi tukimarginaalin keskiarvoksi saadaan 1,25 prosenttia, joka on alle vähimmäistason. Tätä menetelmää käytetään aina maakohtaisen tukimarginaalin keskiarvon laskemiseksi perusasetuksen asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti.

3.3.9 **Vietnamia koskevat päätelmät**

(269) Koko maata koskeva tukiprosentti Vietnamin osalta on 1,25 prosenttia. Koska marginaali on vähimmäistasoa, voidaan päätellä, että tutkimus olisi päätettävä Vietnamista peräisin olevan tuonnin osalta perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. **VAHINKO**

4.1 UNIONIN TUOTANNONALAN JA UNIONIN TUOTANNON MÄÄRITELMÄ

(270) Samankaltaista tuotetta valmisti tutkimusajanjaksolla 18 unionin tuottajaa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'.

(271) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin noin 401 000 tonnia. Komissio vahvisti luvun unionin tuotannonalaa koskevien kaikkien käytettävissä olevien tietojen perusteella, kuten otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien tarkastetut tuotantoluvut ja valituksen tekijän toimittamat luvut. Kuten 10 kappaleessa todettiin, otokseen valittiin neljä unionin tuottajaa, joiden osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta oli 54 prosenttia.

4.2 UNIONIN KULUTUS

(272) Komissio vahvisti unionin kulutuksen unionin tuotannonalan unionin markkinoilla myymän määrän perusteella käyttämällä valituksen tekijän toimittamia tietoja ja kolmansista maista tulevaa tuontia koskevia Eurostatin tietoja.

(273) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Unionin kulutus (tonnia)

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	838 397	869 025	837 066	890 992
Indeksi	100	104	100	106

Lähde: Valitus ja Eurostat.

(274) Unionin kulutus oli huipussaan vuonna 2011, kun puuvillan hinnat kohosivat vuoden 2010 puuvillasadon vaikeuksien vuoksi. Polyesterikatkokuidun kysyntä puuvillaan korvaajana kasvoi tämän vuoksi mutta putosi taas seuraavana vuonna. Tutkimusajanjaksolla oli jälleen havaittavissa unionin kulutuksen 6 prosentin kasvu.

4.3 TUONTI ASIANOMAISISTA MAISTA

4.3.1 **Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi**

(275) Komissio tutki perusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, olisiko asianomaisista maista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia arvioitava kumulatiivisesti.

(276) Kiinasta ja Vietnamista tulevan tuonnin tukimarginaalin vahvistettiin olevan alle perusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan alakohdassa säädetyn vähimmäistason.

(277) Sen vuoksi kumulatiivisuutta koskeva edellytykset eivät täyty, ja syy-yhteyttä koskeva analyysi koskee vain Intiasta tulevan tuonnin vaikutusta.

4.3.2 **Intiasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus**

(278) Komissio vahvisti tuonnin määrän Eurostatin tietojen perusteella. Tuonnin markkinaosuus vahvistettiin suhteuttamalla Intiasta tulevan tuonnin määrä unionin kokonaiskulutukseen (jälkimmäinen määritettiin laskemalla yhteen unionin tuottajien kokonaismyynti ja polyesterikatkokuitujen kokonaistuonti unioniin).

(279) Intiasta unioniin tuleva tuonti kehittyi seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontimäärä (tonnia) ja markkinaosuus

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Intiasta tulevan tuonnin määrä (tonnia)	51 258	59 161	63 191	60 852
Indeksi	100	115	123	119
Markkinaosuus	6,1 %	6,8 %	7,5 %	6,8 %
Indeksi	100	111	123	112

Lähde: Eurostat.

(280) Tuonti Intiasta pysyi melko vakaana, ja sen osuus unionin markkinoista oli 6–7,5 prosenttia tarkastelujaksolla.

4.3.3 **Intiasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus**

(281) Komissio määritti tuontihinnat Eurostatin tilastojen ja yhteistyössä toimineiden viejien tarkastettujen tietojen perusteella. Tuonnin hintojen alittavuus määritettiin yhteistyössä toimineiden viejien ja yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien tarkastettujen tietojen perusteella.

(282) Intiasta unioniin tulevan tuonnin keskimääräinen hinta kehittyi seuraavasti:

Taulukko 4

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Intia	1 025	1 368	1 239	1 212
Indeksi	100	134	121	118

Lähde: Eurostatin tiedot ja yhteistyössä toimineiden viejien tarkastetut tiedot.

(283) Polyesterikatkokuidun hinnoissa havaittiin nousua vuonna 2011 eli aiemmin mainitun puuvillakriisin aikana. Hinnat laskivat seuraavina vuosina mutta pysyivät korkeammalla kuin vuonna 2010. Tutkimusajanjaksolla polyesterikatkokuidun hinta oli 18 prosenttia korkeampi kuin vuonna 2010.

(284) Komissio määritti hinnan alittavuuden tutkimusajanjaksolla vertaamalla otokseen valituilta yhteistyössä toimineilta intialaisilta tuottajilta tulevan tuonnin tuotekohtaista painotettua keskimääräistä hintaa, joka veloitettiin ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionissa ja jota oikaistiin asianmukaisesti tullien ja tuonin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi, sekä otokseen valittujen unionin tuottajien saman tuotelajin painoettua keskimääräistä myyntihintaa, joka veloitettiin etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla ja joka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle.

(285) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Tulos osoitti Intiasta unionin markkinoille tulevan tuonnin painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan 4,1–43,7 prosenttia.

4.4 UNIONIN TUOTANNONALAN TALOUDELLINEN TILANNE

4.4.1 **Yleisiä huomioita**

(286) Tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(287) Kuten 10 kappaleessa mainitaan, unionin tuotannonalan mahdollisesti kärsimän vahingon määrittämiseen käytettiin otantamenetelmää.

(288) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit valitukseen sisältyvien tietojen, valituksen tekijän menettelyn aikana toimittamien lisätietojen sekä Eurostatin tietojen perusteella. Tiedot koskivat kaikkia unionin tuottajia. Mikrotaloudelliset indikaattorit komissio arvioi otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastauksissa olevien tarkastettujen tietojen perusteella. Molempien tietojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(289) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys ja tuottavuus.

(290) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.4.2 **Makrotaloudelliset indikaattorit**

4.4.2.1 *Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste*

(291) Unionin tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste yhteensä kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	362 195	355 240	361 159	401 119
Indeksi	100	98	100	111
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	492 059	451 310	468 115	466 744
Indeksi	100	92	95	95

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Kapasiteetin käyttöaste	73,6 %	78,7 %	77,2 %	85,9 %
Indeksi	100	107	105	117

Lähde: Valituksen tekijä (CIRFS).

(292) Tuotantomäärä kasvoi 11 prosenttia tarkastelujaksolla. Kasvu tapahtui pelkästään tutkimusajanjakson aikana (joka kattaa tarkastelujakson viimeisimmät 12 kuukautta). Tarkastelujakson sen osan aikana, joka edelsi tutkimusajanjaksoa (eli vuosina 2011 ja 2012), unionin tuotannonalan tuotantomäärä väheni tai pysyi samana.

(293) Tuotantokapasiteetti oli laskusuuntainen ja väheni 5 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Kun otetaan huomioon tuotantomäärän kasvusuuntaus (ks. 292 kappale), kapasiteetin käyttöaste kasvoi 17 prosenttia. On kuitenkin syytä huomata, että kapasiteetin käyttöaste vuonna 2010, jota käytetään perustana suuntausten arviointiin, oli alhainen polyesterikatkokuitujen kaltaiselle pääomavaltaiselle tuotannonalalle, ja tutkimusajanjaksolla kapasiteetin käyttöaste oli 85,9 prosenttia.

4.4.2.2 *Myyntimäärä ja markkinaosuus*

(294) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Kokonaismyyntimäärä unionin markkinoilla (tonnia)	379 840	366 341	344 134	358 130
Indeksi	100	96	91	94
Markkinaosuus	45,3 %	42,2 %	41,1 %	40,2 %
Indeksi	100	93	91	89

Lähde: Eurostat ja valituksen tekijä (CIRFS).

(295) Myyntimäärä unionin markkinoilla väheni vuosina 2011 ja 2012 mutta elpyi hieman tutkimusajanjaksolla. Vuonna 2010 myytyihin määriin nähden pudotusta oli kuitenkin 6 prosenttia.

(296) Unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui merkittävästi koko tarkastelujakson ajan. Suurin pudotus markkinaosuudessa tapahtui vuonna 2011, mutta laskeva suuntaus jatkui vuonna 2012 ja tutkimusajanjaksolla niin, että markkinaosuus putosi tarkastelujaksolla yhteensä 11 prosenttia.

4.4.2.3 *Kasvu*

(297) Tarkastelujaksolla tapahtuneesta unionin kulutuksen hienoisesta kasvusta (6 %) ja unionin tuottajien tuotantomäärän kasvusta (11 %) huolimatta unionin tuottajien myynti väheni 6 prosenttia.

4.4.2.4 *Työllisyys ja tuottavuus*

(298) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Työllisyys ja tuottavuus

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä:	1 914	1 935	2 000	2 036
Indeksi	100	101	105	106
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	189,3	183,6	180,6	197,0
Indeksi	100	97	95	104

Lähde: Valituksen tekijä (CIRFS).

(299) Työntekijöiden määrä lisääntyi vakaasti tarkastelujakson aikana yhteensä 6 prosenttia rinnakkain tuotannon kasvun kanssa (ks. 292 kappale).

(300) Tuottavuus väheni vuosina 2011 ja 2012, kun työntekijöiden lukumäärä kasvoi vaikka tuotantomäärät pysyivät samalla tasolla. Kaiken kaikkiaan tuottavuus kasvoi tarkastelujaksolla 4 prosenttia.

4.4.3 **Mikrotaloudelliset indikaattorit**

4.4.3.1 *Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät*

(301) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Myyntihinnat unionissa

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset yksikkömyyntihinnat unionin markkinoilla (euroa/tonni)	1 283	1 608	1 509	1 489
Indeksi	100	125	118	116
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	1 453	1 666	1 629	1 542
Indeksi	100	115	112	106

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut tiedot.

(302) Suurin myyntihintojen kohoaminen unionissa tapahtui vuonna 2011, kun polyesterikatkokuituja myytiin 25 prosenttia korkeammilla hinnoilla vuoden 2010 keskimääräisiin myyntihintoihin verrattuna. Tämä oli seurausta vuoden 2011 puuvillakriisistä, jolloin puuvillaa korvaavien polyesterikatkokuitujen kysyntä lisääntyi, koska puuvillan saanti oli heikkoa vuoden 2010 epätyydyttävän sadon vuoksi. Myyntihinnat unionissa nousivat kaiken kaikkiaan 16 prosenttia tarkastelujakson aikana.

(303) Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset kohosivat myös tarkastelujaksolla; suurinta nousu oli vuonna 2011 (15 %) polttoaineen, joka on merkittävä kustannustekijä, hintojen nousun vuoksi. Yksikkökohtaisten tuotantokustannusten nousu oli yhteensä 6 prosenttia tarkastelujaksolla.

4.4.3.2 *Työvoimakustannukset*

(304) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	31 561	31 080	31 661	32 356
Indeksi	100	98	100	103

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut tiedot.

(305) Työntekijäkohtaiset keskimääräiset työvoimakustannukset putosivat ensin vuonna 2011 ja sitten kohosivat hieman seuraavina vuosina. Tarkastelujaksolla nousua oli 3 prosenttia.

4.4.3.3 *Omaisuusluettelot*

(306) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastojen tasot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Varastot

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	15 731	16 400	15 039	19 108
Indeksi	100	104	96	121
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	7,3 %	7,8 %	7,1 %	8,8 %
Indeksi	100	107	97	120

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut tiedot.

(307) Loppuvarastot kasvoivat vuotta 2012 lukuun ottamatta niin, että kasvua oli kaiken kaikkiaan 21 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Tämä vastaa tuotantomäärän kasvua (yhteensä 11 prosenttia), kun taas myyntimäärä väheni tarkastelujaksolla (yhteensä 6 prosenttia). Nämä suuntaukset näkyivät myös loppuvarastoissa (prosenttia tuotannosta).

4.4.3.4 *Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti*

(308) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja sijoitetun pääoman tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	– 5,4 %	1,0 %	– 0,8 %	0,3 %
Indeksi	– 100	18	– 14	5
Kassavirta (euroa)	– 12 068 770	12 017 353	13 048 405	10 725 084
Indeksi	– 100	100	108	89
Investoinnit (euroa)	5 240 603	7 671 607	4 488 296	4 145 991
Indeksi	100	146	86	79
Investointien tuotto	– 25,1 %	5,5 %	– 4,5 %	1,5 %
Indeksi	– 100	22	– 18	6

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut tiedot.

(309) Komissio määritti otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Kannattavuuden marginaalit vaihtelivat tarkastelujaksolla. Kannattavuus parani kaiken kaikkiaan, kun unionin tuotannonala siirtyi merkittävästi tappiollisesti tilanteesta vuonna 2010 kannattavuusrajalle tutkimusajanjaksolla.

(310) Nettokassavirta on unionin tuottajien kyky rahoittaa itse toimintaansa. Nettokassavirran suuntaus kehittyi positiivisesti tarkastelujaksolla.

(311) Investoinnit olivat huipussaan vuonna 2011, jolloin kasvua vuonna 2010 tehtyihin investointeihin verrattuna oli 46 prosenttia, mutta tämän jälkeen suuntaus oli laskeva. Investoinnit vähenivät 21 prosenttia tarkastelujaksolla.

(312) Sijoitetun pääoman tuotto on voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Se kehittyi positiivisesti tarkastelujaksolla.

(313) Yksikään otokseen valituista unionin tuottajista ei ilmoittanut, että sillä olisi ollut vaikeuksia saada pääomaa tarkastelujaksolla.

4.4.4 **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(314) Tuonti Intiasta pysyi vakaana (sen osuus unionin markkinoista oli 6–7 prosenttia tarkastelujaksolla). Hintojen alittavuus oli merkittävää (jopa 43,7 prosenttia).

(315) Useimmat vahinkoindikaattorit paranivat. Unionin tuottajien kannattavuus kohosi lähes 6 prosenttiyksikköä, mutta keskimääräinen voittomarginaali oli edelleen epätyydyttävällä 0,3 prosentin kannattavuusrajalla tutkimusajanjaksolla. Kapasiteetin käyttöaste kasvoi 74 prosentista 86 prosenttiin. Tämä oli kuitenkin tulosta unioni tuotantomäärien kasvusta ja unionin kapasiteetin pienenemisestä. Keskimääräiset myyntihinnat unionissa olivat huipussaan vuonna 2011 puuvillan ja polttoaineen hintojen jyrkän kohoamisen vuoksi. Unionin keskimääräiset myyntihinnat kasvoivat 16 prosenttia tarkasteluajanjakson aikana. Investointien tuotto ja kassavirta kehittyivät myönteisesti. Myös työllisyys kasvoi tarkastelujaksolla. Elpymisen merkkejä oli siis havaittavissa edelleenkin vahingollisessa tilanteessa.

(316) Seuraavat vahinkoindikaattorit kehittyivät negatiivisesti tarkastelujaksolla: unionin tuottajien markkinaosuus putosi 45,3 prosentista 40,2 prosenttiin, kun unionin myyntimäärä väheni 6 prosenttia. Investointien taso putosi yleisesti vuotta 2011 lukuun ottamatta. Kapasiteetti pieneni 5 prosenttia tarkastelujaksolla, kuten 293 kappaleessa todetaan.

(317) Unionin tuotannonalan tilannetta voidaan edelleen pitää vahingollisena, vaikkakin se selvästi parani viime vuosina. Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

(318) Päätelmistä esittämissään huomautuksissa valituksen tekijä totesi, että sen mielestä Intian vakaa markkinaosuus unionin markkinoilla oli tulosta merkittävästä tuesta. Komissio havaitsikin tasoitustoimenpiteet mahdollistavia tukia (ks. 229 kappale), mutta syy-yhteyttä niiden ja unionin tuotannonalan vahingollisen tilanteen välillä ei voitu vahvistaa (ks. 319–323 kappale).

5. **SYY-YHTEYS**

(319) Perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko Intiasta tullut tuettu tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin Intiasta tulleen tuetun tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä tuetusta tuonnista johtuvana. Tällaisia tekijöitä ovat tuonti muista kolmansista maista, unionin tuotannonalan vientitoiminta ja kulutus.

5.1 TUETUN TUONNIN VAIKUTUKSET

(320) Kun otetaan huomioon havainnot vähimmäistason tuesta Kiinan ja Vietnamin osalta (ks. 76 ja 231 kappale), kumuloinnin edellytykset eivät täyty. Syy-yhteyttä koskevassa analyysissä käsitellään sen vuoksi vain Intiasta tulevan tuonnin vaikutusta.

(321) Unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui tarkastelujaksolla 45,3 prosentista 40,2 prosenttiin, ja Intiasta tulevan tuonnin markkinaosuus pysytteli kohtalaisen vakaana 6–7 prosentissa. Kulutus kasvoi tarkastelujaksolla 6 prosenttia. Unionin tuotannonala ei siis kyennyt saamaan etua tästä kasvusta markkinaosuudella tarkasteltuna, mutta tämä ei todennäköisesti johdu Intian markkinaosuudesta, joka pysyi vakaana.

(322) Intiasta tulevan polyesterikatkokuidun keskimääräiset hinnat Eurostatin mukaan olivat alemmat kuin useimmista muista maista tulevan polyesterikatkokuidun keskimääräiset hinnat, mutta on syytä huomata, että laadussa ja tuotelajeissa on suuria eroja. Tarkat tuotelajikohtaiset vertailut osoittivat, että Intiasta tulevan tuonnin hintojen alittavuus oli merkittävä.

(323) Hinnan merkittävästä alittavuudesta huolimatta ei voida päätellä, että Intiasta tuleva tuonti olisi vahingon syynä. Unionin tuotannonalan markkinaosuuden supistumista (– 5,1 prosenttiyksikköä) ei voida pitää Intiasta tulevan tuonnin määrän aiheuttamana, koska tämän tuonnin markkinaosuus pysyi melko vakaana (vain 0,7 prosenttiyksikön kasvu tarkastelujaksolla). Lisäksi Intiasta peräisin olevan tuonnin keskimääräiset hinnat nousivat 18 prosenttia tarkastelujaksona. Intiasta tulevan tuonnin hinnat eivät vaikuta aiheuttaneen hintojen laskua, koska unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne, joka tosin oli edelleen vahingollinen tutkimusajanjaksolla, on kohentunut huomattavasti tarkastelujakson aikana.

5.2 MUIDEN TEKIJÖIDEN VAIKUTUKSET

5.2.1 **Kolmansista maista tuleva tuonti**

(324) Kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 12

Tuonti kolmansista maista

Maa		2010	2011	2012	Tutkimusajan-jakso
Korean tasavalta	Määrä (tonnia)	129 918	165 365	163 540	181 540
	Indeksi	100	127	126	140
	Markkinaosuus	15,5 %	19,0 %	19,5 %	20,4 %
	Indeksi	100	123	126	131
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 116	1 367	1 361	1 300
	Indeksi	100	123	122	116
Taiwan	Määrä (tonnia)	121 656	108 645	100 072	92 423
	Indeksi	100	89	82	76
	Markkinaosuus	14,5 %	12,5 %	12,0 %	10,4 %
	Indeksi	100	86	82	71
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 131	1 416	1 383	1 369
	Indeksi	100	125	122	121
Kiina	Määrä (tonnia)	5 198	8 980	23 209	44 651
	Indeksi	100	173	446	859
	Markkinaosuus	0,6 %	1,0 %	2,8 %	5,0 %
	Indeksi	100	167	447	808
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 065	1 279	1 265	1 209
	Indeksi	100	120	119	113
Turkki	Määrä (tonnia)	32 921	29 969	34 303	36 908
	Indeksi	100	91	104	112
	Markkinaosuus	3,9 %	3,4 %	4,1 %	4,1 %
	Indeksi	100	88	104	105

Maa		2010	2011	2012	Tutkimusajan-jakso
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 133	1 466	1 383	1 382
	Indeksi	100	129	122	122
Vietnam	Määrä (tonnia)	24 884	25 487	26 410	29 717
	Indeksi	100	102	106	119
	Markkinaosuus	3,0 %	2,9 %	3,2 %	3,3 %
	Indeksi	100	99	106	112
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	978	1 182	1 175	1 096
	Indeksi	100	121	120	112
Indonesia	Määrä (tonnia)	25 902	30 285	24 032	24 699
	Indeksi	100	117	93	95
	Markkinaosuus	3,1 %	3,5 %	2,9 %	2,8 %
	Indeksi	100	113	93	90
	Keskimääräinen hinta	1 055	1 329	1 267	1 167
	Indeksi	100	126	120	111
Thaimaa	Määrä (tonnia)	17 548	23 510	17 103	18 952
	Indeksi	100	134	97	108
	Markkinaosuus	2,1 %	2,7 %	2,0 %	2,1 %
	Indeksi	100	129	98	102
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 140	1 449	1 310	1 298
	Indeksi	100	127	115	114
Muut tuonti	Määrä (tonnia)	49 272	51 282	41 074	43 120
	Indeksi	100	104	83	88
	Markkinaosuus	5,9 %	5,9 %	4,9 %	4,8 %
	Indeksi	100	100	83	82
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 323	1 681	1 603	1 532
	Indeksi	100	127	121	116

Lähde: Eurostat.

(325) Eniten tuontia (181 540 tonnia, jonka markkinaosuus oli 20,4 prosenttia tutkimusajanjaksolla) tuli Korean tasavallasta, jonka markkinaosuus kasvoi 4,9 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla. Toiseksi eniten vientiä unioniin oli Taiwanilla. Vaikka tuonti Taiwanista väheni tarkastelujaksolla (– 4,1 prosenttiyksikköä), Taiwanin markkinaosuus oli silti edelleen 10,4 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Neljänneksi suurin viejä (kolmanneksi suurimman Intian jälkeen) on Kiina, jonka markkinaosuus kasvoi 4,4 prosenttiyksikköä niin, että se oli 5 prosenttia. Muista kolmansista maista tuleva tuontia on vähäisempää kuin tuonti Intiasta, mutta polyesterikatkokuituja tuodaan merkittäviä määriä myös Turkista, Vietnamista, Indonesiasta ja Thaimaasta (näillä kaikilla neljällä on suhteellisen vakaa markkinaosuus). Turkista, Vietnamista, Indonesiasta ja Thaimaasta tulevan tuonnin markkinaosuus yhteensä on noin 12 prosenttia (12,4 % tutkimusajanjaksolla).

(326) Tuonnin lisääntyminen erityisesti Korean tasavallasta on syytä panna merkille. Koreasta tulevan tuonnin määrä tutkimusajanjaksolla oli kolminkertainen Intiasta tulevaan tuontiin nähden. Se lisääntyi 40 prosenttia tarkastelujaksolla, ja sen markkinaosuus kasvoi 4,9 prosenttiyksikköä 20,4 prosenttiin. Myös tuonti Kiinasta kasvoi voimakkaasti eli yli 700 prosenttia määrän ja 4,4 prosenttiyksikköä markkinaosuuden perusteella. Kiinasta tuleva tuonti myös alitti merkittävästi unionin tuotannonalan hinnat.

(327) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että jos unionin tuotannonalan vahingollinen tilanne johtuu tuonnista, syynä on pikemminkin muista maista kuin Intiasta tuleva tuonti.

(328) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä huomautti, että komissio ei tutkinut tarkemmin Kiinan ja Vietnamin vientihintoja. On muistettava, että sekä Kiinan että Vietnamin osalta havaittiin tukien olevan vähimmäistasoa. Sen vuoksi komissio arvioi näiden kahden maan vientihintoja syy-yhteyttä koskevassa analyysissä, jossa käsiteltiin muiden tekijöiden vaikutusta, eikä tehnyt kumulatiivista arviota menettelyn piiriin kuuluvien kolmen maan tuonnista, koska Kiinan ja Vietnamin osalta havaitut tuet olivat vähimmäistasoa (ks. 275–277 kappale).

(329) Valituksen tekijä esitti huomautuksia Koreasta tulevan tuonnin keskimääräisestä hinnasta sekä sen määrän (hienoisesta) kasvusta vuosien 2011 ja 2012 välillä. Kun otetaan huomioon Koreasta tulevan tuonnin sekä määrän että markkinaosuuden kasvu tarkastelujaksolla ja sen hinnat, jotka ovat alemmat kuin unionin tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat, komissio katsoo edelleen, että Koreasta tuleva tuonti on merkityksellinen muu tekijä syy-yhteyttä koskevassa analyysissä.

(330) Valituksen tekijä viittasi myös menettelyssä alun perin osallisina olleiden kolmen maan sekä Korean ja Taiwanin keskimääräisiin vientihintoihin tammikuusta heinäkuuhun 2014. Tarkastelujakso on kuitenkin vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson päättymisen välinen jakso. Näin ollen huomautusta ei oteta huomioon.

5.2.2 **Unionin tuotannonalan vientitoiminta**

(331) Unionin tuotannonalan viennin määrä ja keskimääräinen arvo kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 13

Unionin tuottajien vientitoiminta

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Vientimäärä (tonnia)	31 158	32 204	41 279	36 149
Indeksi	100	103	132	116
Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 760	1 945	1 924	1 962
Indeksi	100	111	109	112

Lähde:

Määrä: Valituksen tekijä (CIRFS).

Arvo: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut tiedot.

(332) Unionin tuotannonala myy EU:n ulkopuolelle lähinnä erikoistuotteita, mikä selittää näillä markkinoilla havaittua korkeaa keskimääräistä myyntihintaa.

(333) Otokseen valittujen unionin tuottajien vientimäärät kasvoivat lähes 30 prosenttia tarkastelujaksolla ja huippu koettiin vuonna 2012. Keskimääräiset myyntihinnat kohosivat vuonna 2011 ja pysyivät sitten vakaalla tasolla tutkimusajanjaksolle asti.

(334) Otokseen valittujen unionin tuottajien hyvästä vientituloksesta huolimatta absoluuttiset vientimäärät olivat suhteellisen pieniä verrattuna unionissa myytyihin määriin. Tämän viennin vaikutus ei näin ollen riittänyt kompensoimaan vaikeaa ja vahingollista tilannetta unionin kotimarkkinoilla.

5.2.3 **Kulutus**

(335) Polyesterikatkokuidun unionin markkinat olivat 838 397 tonnia vuonna 2010 ja tutkimusajanjaksolla 890 992 tonnia. Tämä merkitsee markkinoiden kasvua 6 prosenttia tarkastelujaksolla. Toisin sanoen kysynnässä ei tapahtunut sellaista vähenemistä, joka olisi voinut vaikuttaa unionin tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen.

5.2.4 **Talouskriisi**

(336) Eräs käyttäjien järjestö, yhden asianomaisen maan kauppakamari ja eräs viranomaistaho toivat esiin, että vahinko aiheutui talouskriisistä. Väite ei pidä paikkaansa, koska polyesterikatkokuidun unionin markkinat kasvoivat 6 prosenttia ja myös keskimääräiset hinnat kohosivat 16 prosenttia.

(337) Kauppakamari huomautti vielä, että talouskriisin vuoksi erikoispolyesterikatkokuidun kysyntä laski, kun taas peruspolyesterikatkokuidun kysyntä kasvoi. On syytä muistaa, että erikois- ja peruspolyesterikatkokuidulla on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja käytännössä samat käyttötarkoitukset. On totta, että kaikki tuotelajit eivät ole keskenään vaihdettavissa, mutta aiemmissa tutkimuksissa ja tässä tutkimuksessa vahvistettiin, että eri tuotelajit ovat ainakin osittain vaihdettavissa keskenään ja niiden käyttötavat ovat päällekkäisiä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

5.2.5 **Korkea kapasiteetin käyttöaste**

(338) Yksi viranomaistaho totesi, että tuettu tuonti ei voinut aiheuttaa markkinaosuuden menetyksenä ilmaistua vahinkoa, kun otetaan huomioon unionin tuotannonalan korkea kapasiteetin käyttöaste. Unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste tosiaan kasvoi tarkastelujaksolla, mutta se ei missään vaiheessa tullut lähelle käytettävissä olevan kapasiteetin rajoja. Ollessa korkeimmillaan tutkimusajanjakson aikana kapasiteetin käyttöaste oli 85,9 prosenttia. Tämä jättää vielä runsaasti marginaalia tuotannon lisäämiseksi. Koska unionin tuottajien myyntimäärät unionissa eivät kuitenkaan seuranneet kulutuksen kasvua, markkinaosuuden menetystä pidetään edelleen yhtenä indikaattorina unionin tuotannonalan vahingollisessa tilanteessa.

5.3 SYY-YHTEYTTÄ KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(339) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että ei ole mahdollista vahvistaa syy-yhteyttä unionin tuotannonalan vahingollisen tilanteen ja Intiasta tulevan tuetun tuonnin välille. Päätelmä perustuu ensinnäkin Intiasta tulevan tuonnin melko vähäiseen määrään ja vain hieman kasvaneeseen markkinaosuuteen (6,1 %:sta 6,8 %:iin) verrattuna paljon korkeampaan mutta merkittävästi pienentyneeseen unionin tuotannonalan markkinaosuuteen (45,3 %:sta 40,2 %:iin). Toiseksi, tietyistä muista maista (Korea, Taiwan, Kiina) tuleva tuonti on ollut määrältään suurempaa ja/tai kasvanut voimakkaammin, ja näin ollen jos unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syynä on tuonti, kyseessä on edellä mainituista maista eikä Intiasta tuleva tuonti (ks. 325–327 kappale).

(340) Tästä syystä ei voitu todeta perusasetuksen 8 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettua syy-yhteyttä Intiasta tulevan tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä.

6. **PÄÄTELMÄT**

(341) Koska Kiinan kansantasavallan ja Vietnamin osalta tuen havaittiin olevan vähimmäistasoa ja koska Intiasta peräisin olevan tuonnin osalta vahingon ja tuen välillä ei havaittu syy-yhteyttä, menettely olisi päätettävä.

(342) Perusasetuksen 25 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Päätetään CN-koodiin 5503 20 00 kuuluvien Kiinan kansantasavallasta, Intiasta ja Vietnamista peräisin olevien karstaamattomien, kampaamattomien tai muuten kehruuta varten käsittelemättömien polyesteriä olevien synteettikatkokuitujen tuontia koskeva tukien vastainen menettely.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER